VARA NOASTRĂ, CÂT MAI E…

(cronica de ședință festivă a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - duminică, 03 august 2025, Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”)

PROGRAM:

***1. SCÂRȚ-ul douăș`doi, haideți toți la noi!…* -** prezentare/lansare revista SCÂRȚ nr. 22/156 (iulie 2025), prezentarea textelor câștigătorilor concursului **„Ilie de la scularie”**; prezentarea noului concurs al revistei, pentru luna august **(„Vara noastră unde e?!”**)

***2. Festivaluri printre valuri* -** prezentare texte trimise la festivalurile din ultima perioadă și premii obținute; prezentare regulamente de participare la concursurile care vor urma

3. August - vremea verii-n asfințit - recital literar, susținut de membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” precum și de către ceilalți participanți

4. Iată, vine-acord de pace... - *program muzical de galerie tânără sau de gardă veche folk, susținut de* ***Eugen Paul Popa, Daniel Bratu*** *și de alți diverși rapsozi locali*

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

ÎL MAI LAS... DOUĂ ZILE

Ajungem devreme. Suntem în formulă de trei. Nu, Sabinul încă nu... Au venit de la Suceava sora mea și cumnatul meu, special pentru a participa la ședința Umoriștilor. Pe când pășim pe stradela Lăpușneanu și ne facem poze cu vagonul de tramvai, uitându-mă la ora indicată de telefon, îmi fulgeră prin minte întrebarea: Oare se va putea realiza, cumva, vreo compensare cu întârzierea mea, de luna trecută?

Îi găsim în sală, deja instalați pe cameramanul Max, de la MPlus TV Internațional (TeleMoldova Plus), cu aparatură, cu tot, pe dl Emanoil Ignat, dl Valeriu Cazan și nu mai știu dacă și cine, scuzați. Sala are o dispoziție nouă - a scaunelor - însă măștile din expoziția inaugurată înainte de ședința de data trecută tronează la locurile lor.

Pe rând, își fac apariția fidelii neplecați în concediu, mai precis și în ordine cu totul întâmplătoare: Axinte Mihalache, Claudiea și Aurel, Liuba Patriciu, Ani Laiu împreună cu o domnișoară, Ioan Frențescu, Doru Melnic, Eugen-Paul, Marian Morisena... Vine și Daniel, încărcat de instrumente, dispozitive, scule, partituri, reviste... Ne spune că Sanda are de terminat o serie de lucrări urgente, pentru notariat. Intră și stimabilul Emilian Marcu. Ne salutăm, ne strângem mâinile, ne chiar și îmbrățișăm. Încă mai vine lume bună, pe care urmează s-o constat mai târziu, căci, deocamdată, mă direcționez strict către Daniel-ul aflat pe mica estradă și care, la ora 12 fără 4 minute își ascute coardele și corzile, apoi ne înfățișează un ceaslov îndelung întrebuințat și ne promite, amenințător: „Până începem ședința, vă cânt tot ce am aici...”.

Dă startul cu „Doar pace” și chiar asta vrem, melodie proprie - compusă în 2023, în Tabăra de Creație și Re-Creație, organizată de Asociația Universul Prieteniei - pe versurile elevei Adina Diana Fuga din clasa a VI-a, din Republica Moldova - Ungheni, care a câștigat atunci premiul întâi.

La și 10 își fac intrarea cei doi mari așteptați, Daria și Vasile.

Daniel declară că ședința poate fi deschisă, n-avem gong, ba avem, Eugen-Paul face de trei ori ca gongul, cu trepidația aferentă, din tot corpul. Deja ne distrăm copios. Scriind aici, mai trag o porție zdravănă de râs. Eugen-Paul este înzestrat, nu glumă!

Se remarcă și mari absenți: Oleg și Lili, aflați mai jos de Dunăre, Petronela - care ne anunțase că urma să fie pe plajă, și încă, și încă... Cu toate acestea și fără toți aceștia, anticariatul e suficient ocupat. Așa că... rânduielile au rostul lor, iar rosturile, a lor rânduială.

Daniel ne zice că, la Cazane, toți vizitau „bulboanele”", numai el se muncea cu numărul de iulie al revistei „Scârț”, al 22-lea din seria nouă, al 156 - lea, de la începuturi. Și ne asigură că, în revistă, nu transpare deloc chinuiala lui. Ne spune că Adrian Junghină, farmacist și cenzor al Colegiului Farmaciștilor din România, talent descoperit la Cazane, debutează în acest număr. Apoi, mulțumește dnei Aurica Ichim și dlui Petru Frăsilă, pentru găzduire și respectiv, filmare. Dar menționează și faptul că: „În ani, am învățat că augustul nu e tocmai favorabil unor astfel de întâlniri, pentru că lumea este plecată în concedii”. Eu aș zice că, așa plecați în concedii cum suntem, sala se prezintă numai bine pentru ședință. Ce-i drept, eu simt absența Sabinului. Dar Geli și Petru compensează peste măsură. Dl Emilian refuză să vină în prezidiu, apoi acceptă,

cu precizarea că va fi nevoit să plece la o anumită oră.

Daniel dă cuvântul dlui Vasile Vajoga, președintele de onoare, care a și produs un catren cu „Marcu, între doi tâlhari”. I s-a dat cuvântul, l-a prins din zbor, zice că revista este foarte diversă, dar a văzut-o doar în format electronic. Atmosfera este caldă. Spune că sunt persoane noi în sală. Este invitat la cuvânt Emilian Marcu, dânsul ne mărturisește că nu are umor în scris, dar gustă din plin umorul. Ne vorbește despre Cenaclul Moldavia, de care s-a ocupat ani la rând, împreună cu Doru Melnic, unde umorul era la ordinea zilei, chiar mai mult decât trebuia. Ne spune că s-a întâmplat să vină la ședința Asociației Umoriștilor și să găsească sala arhiplină. Noi știm că e vorba despre luna iunie și Festivalul Scârț-Umor. Ne mai vorbește despre anii ceva mai îndepărtați, când venea în acest loc, pe când se adunau la Galerii Liviu Apetroaie, Horia Zilieriu și alții... Daniel mulțumește și trece la program.

La primul punct vrea să-i dezvăluie pe câștigătorii concursului „Ilie de la scularie...”. Aflăm că, la concurs, încă nu s-a primit până acum grafică satirică. Ne vorbește despre concursul de la Botoșani, care are un regulament de 4 pagini și, de aceea, nu a putut fi prins în revistă. Dar se găsește pe site-ul Uniunii Epigramiștilor. Subliniază că scriitorul Emilian Marcu este Cetățean de onoare al urbei, iar acesta ne mărturisește: „Oamenii nu s-au schimbat aproape deloc. Și-au schimbat doar locurile și modalitatea de a se căpătui. Faptul că puteți trece peste bariere și faceți umor înseamnă că sunteți deștepți. Îmi place umorul, îmi plac epigramele, dar nu știu să scriu umor.”. Pomenește despre faptul că Vajoga „are un dinte” împotriva lui, la care președintele de onoare face un catren pe dată: „Am un dinte, dar nu-i un dinte natural, ci unul din proteză.”. Dl Emilian mulțumește lui Vasile, lui Daniel și lui Oleg, „care se perpelește pe meleaguri bulgare”.

Daniel trece, în sfârșit, la premiații concursului „Ilie de la scularie...” și citește textul lui George Eftimie, care a câștigat cu „Invitație”: „De ce-i revista astăzi cea mai cea?”. Urmează textul cu apropo-ul „Că ar face și sicrie/ Pentru... pensii speciale”, al lui Emil Ianuș. Dar și „Am avut industrie?”, de Doru Mihai Lungescu, cel care i-a spus lui Daniel că a câștigat degeaba la concursul trecut, pentru că nu a apărut în revistă. Daniel mai citește și versurile lui Nică Janet, menționat și la concursuri, și în numerele revistei. Invită să se trimită texte la concursul „Vara noastră unde e”, cu termen 15.08.

Continuă cu concursul „Umor la Gura Humorului”, desfășurat online, pentru că „unul dintre cele mai mari concursuri nu a mai avut fonduri așa mari, ca în trecut, anul acesta”. Atașat concursului de la Gura Humorului este și concursul „Smiling City”, la care Daria este ocupanta locului I. La întrecerea „Umor la Gura Humorului”, a primit mențiune, ca și Sanda, ca și Vasile. Daniel, însă, care a ocupat locul 2, o

invită la microfon pe Daria, care este mulțumită de mențiune, pentru că au participat concurenți din toata țăra, cu texte foarte bune. Daria ne citește cele trei poezii prezentate la concurs, dintre care „Dilemă”, din tema „Alegere”. Aplaudăm inspirația și talentul Dariei.

Apoi, Daniel îl invită pe Vasile Vajoga. Dânsul ia o revistă și ne citește texte cu care a participat la Gura Humorului și „Smiling City”: „Greșim flagrant [...] și când ne-alegem cariera, și când ne-alegem președinte” și altele.

Daniel spune că Sanda lucrează mult, așa încât textele ei răsună prin glasul lui. Dintre acestea, „Alegere anapoda”: „Când m-aștepta un premiu la Humor,/ Eu am ales să merg până-n Maldive”... Apoi ne reține atenția cu creațiile lui: „Mulțimea vidă”, „Fără șansă”, „După alegeri”, „Vot de francofon”, ori la tema „Humor”. Ne spune că în revistă sunt menționate celelalte concursuri, însă pe site-ul Epigramiștilor se pot găsi toate concursurile și festivalurile de umor. A apărut și un festival de proză, la Cernătești. „În lipsă de altceva, cu ce să rămână românul, dacă nu cu umorul?”. Vasile nu participă la festivalul de la Botoșani, e în juriu, nici Daria, că e soție de jurat. Vasile zice: „Nu va fi concurență, pentru că eu nu particip”.

Daniel ne poftește să trecem la punctul următor din program. Ne spune că el a venit în asociație prin 2006-2007 și că a stat în rândurile din spate, la „caracudă”. Din cauza asta începe cu cei din spatele sălii. Așa că îl invită pe Marian Morisena, care s-a așezat pe locurile unde stătea „caracuda”. Marian vine la microfon și ne prezintă fabule, dintr-o carte dedicată copiilor, „Fabula intermediară”, „Fabula identității” și „Durere”, plus două „țepușe”, una cu „Duduia arzătoare, care l-a răcorit de parale”.

Daniel o invită apoi pe Ani Laiu, care are textul „Neica Fanu” publicat în revistă. Mai citește și „Dinspre vară”, de pe hârtiuță. Acum aflăm că domnișoara care o însoțește pe Ani Laiu este fiica dânsei. Daniel o invită pe sora mea, Angela Nesteriuc. Ea spune că datorită Nușei s-a apropiat, împreună cu soțul Petrică, de Umoriști, spune că ei citesc revista Scârț, la care sunt abonați, și postările de pe rețele, cu texte umoristice participante la concursuri și premiate.

Daniel completează la final cu „Angela scrie proză bună” (notez aici că Geli a mea a citit din textele ei, la ședința Cenaclului IA'ȘI SCRIE, pe 8 Martie trecut), după care tot Daniel ne informează că a venit, după multă vreme, Adelina Alcaz. Era să-i spună „Alcaraz”, ca pasionat de tenis ce este. O întreabă dacă vrea să ne spună ceva, ea promite pe data viitoare. Apoi, președintele executiv, în calitatea sa de moderator, are inspirația și lansează invitația ca, la ședința următoare, să venim cu texte pe tema „Toamna se numără bobocii”, venind și cu soluția: „Cine nu are boboci, să-și cumpere!”.

Este invitat Ioan Frențescu, „un epigramist de mare forță și precizie (Breaza)”. Dumnealui ne citește „O nuntă cu artificii” și încă vreo două, apoi

„Iubire necondiționată”, „De vis”, „Luat la rost”, „Sfat înțelept”. Încheie cu un text rezultat în urma primirii diplomei „Preafericitul epigramei”, când nevasta i s-a adresat: „Ia, hai să aspirăm prin casă,/ Că tot ești tu preafericit!”.

Urmează Liuba Patriciu, al cărei prenume este semnificativ: „Liuba înseamnă dragoste. În adolescență, nu eram deloc mândră de numele meu. Acum sunt și chiar mă reprezintă”. Ne citește un aforism compus de ea - „Nu lăsa cheia fericirii tale în buzunarul altuia” - și poezia proprie „Iubirea ta, ca un blestem”. Anunță încă o poezie de dragoste, scrisă de un poet năsăudean. Pe măsură ce Liuba recită, îmi sună foarte cunoscut textul și, călătorind pe firul memoriei, înapoi, în timp, ajung la anii de liceu și la „Dușmancele” lui George Coșbuc...

Acum aflăm că se află în sală și Radu Grădinaru. Ne citește „Vara asta” și „Fluturi de-o zi”. Sensibil de tot și profund!

Daniel zice: „Să întrerupem momentul poetic cu muzică.” Este invitat Eugen-Paul Popa „Presley”. Ne cântă „Poveste de mai”, piesa lui Ștefan Bănică Jr. și „Buona sera signorina”. Ce frumooos! Ca să schimbe diapazonul, Eugen-Paul ne mai încântă și cu ceva din creația lui umoristică: „Când urcă nevasta mea în mașină, nu îndrăznește-a face gură nici senzorul de la centură”.

Este poftit pe scenă Aurel Noroc, „sosit din afara sistemului planetar”. Recită un fragment din „Luceafărul”.

Trecem la sărbătoriți: Emanoil Ignat a împlinit 90 de ani, pe 20 iulie. Ne spune că are drag de asociație și ne povestește despre ziua lui. Mulțumește celor care l-au adus în asociație, dar care nu mai sunt printre noi, domnul Grumăzescu și Ion Mitican.

Axinte Mihalache ne citește din preferatul său, Ion Pribeagu, „Strașnic medicament”. Cu această ocazie, dl Ignat își amintește altă poezie de același autor și ne-o recită, „Casa cu două balcoane”, pe care o știe de prin 1955, când a participat la un spectacol, la „Teatrul Evreiesc”.

Vasile cel permanent inspirat a compus, între timp, un catren despre talentul lui Aurel: „Ne-ar fi ținut până dimineața, dar am avut noroc.”

Intervine Daria și ne prezintă textele cu care a participat la „Smiling City”.

Daniel îl invită pe Doru Melnic. Aflăm nici mai mult, nici mai puțin decât că Doru a învățat un cântec nou, „Mambo”: „M-am bo...șorogit.”. Apoi, „Declarație de iubire”. Fata era o minune, fizicianul o învață, ea reușește să ia două note de 10, una la fizică și una la amor. Ne mai supune atenției încă o poezie umoristică, despre omul preistoric. Aflăm că, în 1979, a părăsit Cenaclul Moldavia. Tot atunci, a avut loc un spectacol cu 17.000 spectatori. Recită imnul cenaclului.

Urmez eu, cu poezia „cheltuieli”, din volumul „Ortografia visării” - 2023, prefațat de ilustrul Emilian Marcu. Dar dumnealui plecase și, culmea, exact în timp ce citesc, se strecoară spre ieșire și cameramanul Max, cu tot arsenalul. Datoria îl cheamă în altă parte. *No worries...*

Daniel ne recită o poezie compusă la Aninoasa, anul trecut, cu ocazia Festivalului ARIS, organizat de Firiță Carp. Și încă o poezie în care „moare și moartea de draci”, „e vremea de vară plecată”, plus haiku-uri: „gărgăriță”, „secară”, „deochi”, „amurg”. Daniel se întrece acum pe sine, că pe alții i-a întrecut demult.

Urmează apoteotic Vasile Vajoga, ne citește din revistă triada-n revers „E

iunie și plouă peste luncă”, intervine și Daniel cu strunele-i fermecate, ce creează un acompaniament perfect. Vasile apreciază și chiar profită, solicitând încă un fond muzical, pentru „Magie”, în care ar „ciocni ulceaua cu moșnegii zmei”.

Daniel lansează: „Vă avertizez, încuiem ușa cu cheile mari, nu pleacă nimeni, până nu facem poza de grup!”.

Mai cântă încă o dată „Doar pace” și chiar da, „Nu vrem pământ, nu vrem arginți, vrem pace, pace, pace!”.

La final, interpretează și de această dată piesa compusă de Octavian Bud, pe versuri de Adrian Păunescu, „SOS această lume, SOS acest pământ”. Cât de mult își păstrează valabilitatea...

Cer permisiunea să fac un anunț și îi invit pe cei prezenți la lansarea cărții pe care am tradus-o din limba franceză, „Înțeleptul de la capătul lacului”, scrisă de Grégoire Evéquoz, lansare care va avea loc pe 4 sau 5 septembrie - voi comunica data exactă, în timp util. Evenimentul va fi organizat de Rodica Rodean, fondatoarea și președinta Asociației Universul Prieteniei, iar Daria a acceptat să spună cateva cuvinte despre carte, cu această ocazie.

Ne compactăm pe estradă, pentru poza de grup.

Dl Emanoil dorește un exemplar din „Ortografia visării”, însă nu mai am, le-am dăruit pe toate. În schimb, am la mine două exemplare din „Sâmburi de măr”, de anul acesta, unul pentru Liuba și unul pentru dânsul. Le dedic, se bucură, mă bucur.

Și se răresc rândurile și Daniel nu mai contenește cu exercițiile pentru musculatură, se învârte ca prâsnelul, strânge sculele, dispozitivele, revistele etc, etc... Îi sărim în ajutor, cei care ne constatăm doritori de un Corso, reușim să-l și corupem pe Daniel. Suntem șapte magnifici: domnul Valeriu Cazan, Daria și Vasile, Daniel, Geli și Petru, io. La Corso, principala ocupație este să cântăm. Numai dl Cazan confundă pizza Margherita cu cocktailul care avea, cândva, același nume... Așa că... solicită la pachet bunătatea preparată la cuptor și abordează „sur place” celălalt fel de mâncare comandat. Nu-i pasă, se simte ultraconfortabil cu Umoriștii. Maxim de simpatic, dl Valeriu!

Dacă mai vreți noutăți, am încă una: pleacă și Sanda cu Daniel, într-o binemeritată vacanță. Așa că nu-i trimit lui Daniel cronica chiar acum, nu de alta, dar, păcatele mele, se apucă de lucrat la numărul de august, al revistei. Îl mai las... două zile. Ca să se asorteze cu stațiunea 2 Mai. Și cu „Târgul de carte” de acolo, unde s-au întâlnit cu Mircea „Cărtărăscu”, căruia i-au dat ultimul număr din „Scârț”, iar el ne-a transmis, prin ei, „toate gândurile bune”, cică...

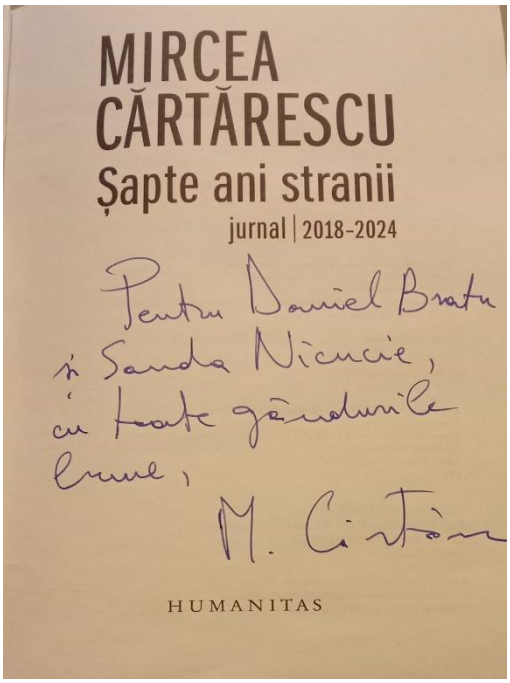

Cu drag și prețuire imensă, cu nemărginită admirație, cât și prietenie,
A voastră, Nușa voastră

I. Festivalul național de literatură umoristică „DACUL VESEL” - 2025, Orăștie

Tema ediției: „AURUL DACIC”

A. Secțiunea Epigramă

Daniel Bratu

1. Comorile dacice - trei epigrame

DACIA DIN DIASPORA

Ale Daciei comori
Au fost duse-n sacii
Unor alte nații ori
Au plecat cu dacii…

CU DACIA LA SERVICE

Când la Service am aflat
Care-s azi „valorile”,
Crezui c-am recuperat
Daciei comorile.

APARIȚII COMPENSATORII

Pe străzile cu felinar,
Din urbea olandeză,
Comori de fete reapar
Din Dacia,-n viteză.

2. Tarabostes - trei epigrame

TRUDĂ

Azi, comati, talpa țării
Și-au plecat șira spinării,
Greu trudind, când fac, de soi
Tarabostes, tărăboi.

ÎN PIAȚA DACIA

El, umil, fără măsură
De milog și fără rost e,
Dar în Dacia, de tură
La tarabă,-i tarab…oste.

ARHEO-LOGICĂ

S-au păstrat, în vechi morminte,
Multe cupluri dinainte -
Tarabostes și… În fine,
Despre șefi, numai de bine.

3. Temă liberă - trei epigrame

DOBÂNDĂ ULTRA(MARINĂ)

Azi, la bancă, la-mprumut
Dând, puhoi, „țechinii”,
Ca pe-o plajă m-am crezut,
Pre…simțind rechinii…

SUPREMAȚIE MILITARĂ

În pat la vecina focoasă,
Am fost baterie de tun,
Dar prostu-mi vecin, iute-acasă,
M-a-nfrânt c-o ciomagă de-alun.

FĂRĂ „PENALE”!

Cântam, pe nisip, în surdine
Și marea cânta. Dintr-odat`
Căzut-a…cea mare pe mine
Încât și nisipu-a oftat…

4. Madrigal despre Orăștie

ORAȘ DĂRUIT

Că-n acest oraș, cu har
Sunt zeițe,-o nebunie,
Unii-o viață n-au habar,
Cine stă o Oră… știe.

Daniel Bratu

Vasile Vajoga (mențiune)

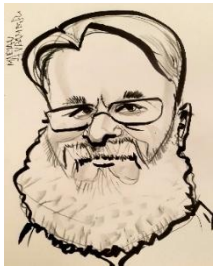

1. Comorile dacice - trei epigrame

AȘA DA, TEZAUR...

Săltând în șa, pe o cărare,
Traian zări din întâmplare,
Femeia dacă-ntâia oară
Și-a exclamat: „Oooo, ce comoară!!!”

BRĂȚĂRILE DACICE

Din aur fin, lucrate cu migală,
Părând, inițial, misterioase,
Simbolizau, prin forma de spirală,
Traiectul străbătut de daci spre case...

COMORI...

Kossoni, brățări și coifuri? Nu-s chiar fleacuri,
Dar eu, în sinea mea, așa gândesc:
Tezaur dacic, fără preț, prin veacuri,
Rămâne numai neamul românesc!

2. Tarabostes - trei epigrame

CANDOARE

Iese-n calea-mi nepoțica
Lăudându-mi-se-n grabă:
Tarabostes e bunica;
Vinde roșii la... tarabă!

MONOLOG DACIC

„Să moară toți dușmanii mei,
Că am pă card kossoni cu caru’
Și-n plus Merțan, palat, femei,
Io, Tarabostes Cămătaru !”

TARABOSTES ÎN LUPTĂ

Călare, cu ținuta lor fudulă,
Disprețuind și za de fier, și cască,
Purtau pe cap faimoasa lor căciulă,
Ca de dușmani să-i doară drept în bască!

3. Temă liberă - trei epigrame

D-ALE MODEI

La cal sau porc, de-i studiez profund,
Văd că le crește coada de la fund;
A lui e de la cap, dar, în esență,
Vă spun că nu e nici o diferență...

CONJUGALĂ

Pe cât se pare, bunul meu amic
Atins-a idealu-n căsnicie:
El despre ea - nu știe mai nimic,
Ea despre el - se face că nu știe!

CHERCHEZ LA FEMME

Acest principiu-i foarte vechi. Adam,
Urmându-l, mult a pătimit, săracul,
Că a plecat de la „cherchez la femme”
Și pân-la urmă l-a găsit pe dracul !

4. Madrigal despre Orăștie

LA ORĂȘTIE – PIETRELE AU GLAS

Aici, vestigii vechi vorbesc de drame,
Fiindcă, pe ruina unei crame,
Dezamăgit, demult, un dac bărbos,
A scris cu dalta: „Burebista, jos!!!”

Vasile Vajoga

B. Secțiunea Parodie

Parodie după poezia lui George Coșbuc,
DECEBAL CĂTRE POPOR

Viața asta-i bun pierdut
Când n-o trăiești cum ai fi vrut!
Și-acum ar vrea un neam călău
S-arunce jug în gâtul tău:
E rău destul că ne-am născut,
Mai vrem și-al doilea rău?

Din zei de-am fi scoborâtori,
C-o moarte tot suntem datori!
Totuna e dac-ai murit
Flăcău ori moș îngârbovit;
Dar nu-i totuna leu să mori
Ori câine-nlănțuit.

Cei ce se luptă murmurând,
De s-ar lupta și-n primul rând,
Ei tot atât de buni ne par
Ca orișicare laș fugar!
Murmurul, azi și orișicând,
E plânset în zadar!

Iar a tăcea și lașii știu!
Toți morții tac! Dar cine-i viu
Să râdă! Bunii râd și cad!
Să râdem, dar, viteaz răsad,
Să fie-un hohotit și-un chiu
Din ceruri până-n iad!

De-ar curge sângele pârău,
Nebiruit e brațul tău
Când morții-n față nu tresari!
Și însuți ție-un zeu îți pari
Când râzi de ce se tem mai rău
Dușmanii tăi cei tari.

Ei sunt romani! Și ce mai sunt?
Nu ei, ci de-ar veni Cel-sfânt,
Zamolxe, c-un întreg popor
De zei, i-am întreba: ce vor?
Și nu le-am da nici lor pământ
Căci ei au cerul lor!

Și-acum, bărbați, un fier și-un scut!
E rău destul că ne-am născut:
Dar cui i-e frică de război
E liber de-a pleca napoi,
Iar cine-i vânzător vândut
Să iasă dintre noi!

Eu nu mai am nimic de spus!
Voi brațele jurând le-ați pus
Pe scut! Puterea este-n voi
Și-n zei! Dar vă gândiți, eroi,
Că zeii sunt departe, sus,
Dușmanii lângă noi!

Daniel Bratu (premiul al III-lea)

DE CE BAL FĂRĂ POCAL?

Nu-i nici un rost, e timp pierdut
O zi în care n-ai… băut,
O zi mai neagră ca-n hârdău,
Un semn de boală grea și rău,
De laș destin și neputut.
Mi-e neamul nătărău?

Când curge vin, la sărbători,
Să fugi de sfintele licori?
Să bei cafea ori ceai coclit?!
Eu cred că n-am înnebunit…
Poporul meu, la cârciumi! Ori
Acasă,-nlănțuit.

Cu apă chioară petrecând,
Cum să petreci? Român plăpând
Ori gras, de faimă la grătar,
Ți-ai duce viața în zadar,
Înscris ca râma proastă-n rând,
Iar râmele nu sar…

Că nime`-n lume nu-i mai viu
Decât un bun amic chefliu -
Cum Nae-s și-alții și, când cad,
Ei cad în sus, ca-n cer răsad.
De scris, n-ar scrie-așa cum scriu,
De-ar bea sirop de brad.

Nici zmăul treaz n-ar mai fi zmău,
Nici David, prăștie-n Ceahlău
De n-ar fi fost, la fapte mari
În veci n-ar fi, de-aceia cari
Urcat-au piscul `nalt din hău,
De n-ai cum să-i compari.

Cândva, al nostru bun pământ
A fost făcut adânc mormânt
De vii tăiate,-ngrozitor!
Poporul nostru-nvingător,
De până-atunci, a fost înfrânt.
Îmbată-te, popor!

Acum, cuțitele se-ascut,
Tigăi de-oțel se-agită, mut,
Sunt oști ce cată către noi.
În ușa crâșmei, usturoi
De-om pune, neam de Belzebut
Va face, poate, roi.

Neveste-s doar! Sunt mai presus
De neamul nostru nesupus?!
Bărbați, paharul e-un altoi,
Paharul nostru suntem noi!
Când făcălețele-s pe sus,
Să bem, să fim eroi!

Vasile Vajoga

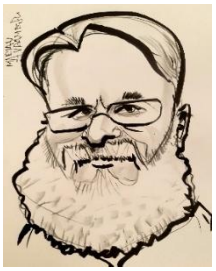

DECEBAL CĂTRE POPOR

„Acesta-i adevărul nud:
Romanii sunt departe-n sud,
Încât, la Orăștie-n deal,
Acum cât David e pe val,
Va fi lansat un festival
Precât aud.

Și cum la umbră stau sub nuc,
Îmi vine lesne să deduc
Ce premii se vor acorda
Acelor ce-or parodia
Un text privind persoana mea,
Scris de Coșbuc!”

Și-n za de fier, pe cal urcat,
Spre-ntreg norodul a tunat
Îndată Decebal: „Copii,
Pe-aceste-ntinderi fost-au vii
Cu struguri – pe hectare mii –
Ce vin ne-au dat!

Ce-i vinul? Nu vă amintiți?
Atunci să-i întrebați pe sciți...
E băutura pentru zei,
Că și Zalmoxis, bravii mei,
Îl bea la masă stând, cât trei,
De vreți să știți!

Dar de la est, pân-la apus,
Butucii viei s-au cam dus,
Că s-a găsit un rege crud,
De care nu mai vreau s-aud,
Și care, printr-un gest zălud,
I-a scos și nu-s!

Că, bând din vinul cel mai bun,
Se îmbătau toți dacii, tun;
Iar de se oțetea, isteți,
Strămunii noștri daco-geți
Mai otrăveau cu el săgeți,
Cum presupun!

De-aceea n-apelez la voi
Să punem viile-napoi;
Ci, mult mai simplu, oameni buni,
Sădiți, în orice locuri, pruni,
Să aibă și moșnegi, și juni,
Trăscău de soi!

Și poate că, într-un final,
Ne vom atinge-un ideal,
Că, dacă stăm să ne gândim
Cu concurența-n rând să fim,
Omologa-vom la OSIM
Turț „Decebal”!

II. Festivalul de satiră și umor, pastrami și epigramă „S-O FACEM DE OAIE!” – 2025, Vaideeni - Vâlcea

Secțiunea: Epigramă

Daniel Bratu

Tema 1: **Oaia și berbecul**
(două epigrame)

DISPUTĂ CASNICĂ

- Mi-e clar, zise mândru berbecul,
Cât ești de deșteaptă. Ca oaia!
- Degeaba te-agiți, ca zevzecul.
Nimic n-ai în plus. Nici o… aia…

NEA ALECU CEL NOU

Noi știam că nea Alecu
Tunde oaia și berbecu`
Și-am aflat c-azi, după vot,
Nea Ilie tunde tot.

Tema 2: **Mămăliga, bun național!**
(două epigrame)

LIGA NAȚIONALĂ

Nu ne pasă,-n clasamente,
Cine,-n orice sport, câștigă,
Știm doar clar că, „certamente”,
Suntem primii-n (mămă)ligă!

TOT MĂMĂLIGĂ

Ea-i pune în față delicii,
Dulcețuri cu gust ce instigă
La pofte și-apoi artificii.
Degeaba. El tot… mămăligă.

Secţiunea Madrigal

Tema 3:**Ciobanul şi muntele**
(un madrigal)

TRANSHUMANȚĂ

Când umbre de-apusuri îi cad
Pe turmele lui și pe frunte,
Ciobanu-i mai sus de-orice brad
Și-n munți, parcă umblă un munte.

III. Concursul „EpigraMa-i la Covasna” - 2025, Covasna

Tema ediției: „Visez la Covasna”

Daniel Bratu (premiul al III-lea)

1. Tema: „Visez la Covasna”

VIS DE COPIL

Copil fiind, visam la toate cele,
Dar m-am ales cu visul și cu basna.
Bătrân, acum, sătul de-atâtea rele,
Visez, la fel, un premiu, la Covasna.

VIS DE EMIR

Călător, pe meleaguri bogate
Pe la zâne cu suflet deschis,
Mă visez la Covasna-n cetate,
Iar Covasna m-așteaptă. În vis.

LA COVASNA

Pe străzi, tot ce lumea vorbește
Aud, înțeleg și cutez
Și eu să vorbesc românește.
E clar. La Covasna-s. Visez.

2. Tema liberă

AȘTEPTÂND, LA TERASĂ

Pe-un amic, de nota zece
L-am cinstit și-am cam pierdut -
Pe când vremea verii trece,
Vara lui n-a mai trecut.

PLAJĂ PENTRU MOȘ

Fantastică-i vremea de plajă,
E magic prea-finul nisip
Și-atâtea motive-s de vrajă,
Că nu-și mai încape în slip…

IV. Concurs de epigramă dedicat creației eminesciene, Chișinău, 2025

VASILE VAJOGA (premiul I)

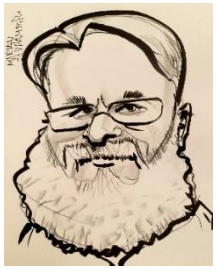

1. „Sosim în Europa” (M. Eminescu, manuscris mss 2257) - 2 epigrame

SOARTĂ

Simțim tăios în piept sincopa
Ce nu prea cred să aibă leac,
De-a fi sosit în Europa
C-un tren ce-a-ntârziat un veac.

CIUDĂ

Pe europeanul traseu,
Vă spun și m-apucă mânia,
Că noi am sosit foarte greu,
Dar, cât de ușor... pandemia!

2. „Luptele de partidă” (M. Eminescu, manuscris mss 2257) - 2 epigrame

CĂZUT LA DATORIE

Mai grea ca lupta asta, alta nu e:
Posed o vânătaie facială,
Un deget rupt, și-n cap am cinci cucuie,
Că-i luptă de partidă... conjugală!

ÎN PARLAMENT

Câțiva, de la partide adversare,
Focoși, se-ncăierară între ei,
Trăgându-și pumni, și palme, și picioare...
Deci, asta este lupta de idei!!

3. La liberă alegere - 2 epigrame

POLITICIENI...

Vor fi ei și cinstiți, nu cârcotesc,
Dar, poate, printr-o ordine firească,
N-a fost nici rândul meu să-i întâlnesc
Și nici al lor n-a fost să mă-ntâlnească...

PATOGENIE

Îndrăznesc s-o spun concret,
Că așa îmi este felul:
Fac românii diabet
Că sunt duși cu zăhărelul!

Vasile Vajoga

DARIA DUMESCU (mențiune)

1. „Sosim în Europa” (M. Eminescu, manuscris mss 2257) - 2 epigrame

SOLIDARITATE

Muncesc românii ca băgați în priză,
Prin Europa, în condiții dure,
Că bieții guvernanți, aflați în criză,
Ajuns-au de nu au ce să mai fure.

ADAPTARE EUROPEANĂ

Aici noi am sosit grămadă,
Dar nu era „fer” vechi în stradă,
Și-atunci am dat-o la iuțeală
Și pe cerșit, și pe ciordeală.

2. „Luptele de partidă” (M. Eminescu, manuscris mss 2257) - 2 epigrame

POVESTE FĂRĂ SFÂRȘIT

S-a măritat c-un „taur comunal”,
Dar faima reuși să i-o răstoarne,
Că-n scurtă vreme, cu puțin scandal,
I-a mai adăugat un rând de coarne.

LUPTE POLITICE

Conflicte ce ne dau frisoane,
În parlament sunt nelipsite;
În timp ce unii-s la butoane,
O mare parte-s „la cuțite”.

3. La liberă alegere - 2 epigrame

LOGISTICĂ

Țări NATO-n baze militare,
Făcând eforturi susținute,
Aduc, să fie în dotare
Și câte-un lot de „parașute”.

LINIȘTE PREVESTITOARE

Când soața mea prea mult vorbește,
Percep că e normal, firește;
În schimb, atunci când tace-ntruna,
Mă tem că... va veni furtuna.

Daria Dumescu

DANIEL BRATU (mențiune)

1. „Sosim în Europa” (M. Eminescu, manuscris mss 2257) - 2 epigrame

MODERAȚIE IN INTEGRUM

Sosim în Europa, sine-die…
De ani și ani, românii, făr` de frică,
Pășesc spre-a Europei armonie,
Că și-armonia mult prea multă strică.

AREOPAG EUROPEAN

Spre-areopagul Europei trece
Poporul nostru, pas cu pas, sublim –
Când alții-încep spre alte zări să plece,
Noi, de departe, încă mai venim!

2. „Luptele de partidă” - 2 epigrame

Când cearta e-n toi, dacă-i numeri,
E greu să-i încapă ospiciul -
Se bat în comisii, pe umeri,
Și-apoi bat poporul, cu biciul…

„AFINITĂȚI ELECTIVE”

Se luptă, de formă,-nainte
De vot. Poți vota orice vrei,
C-aleși, iar, să ne reprezinte
Vor fi cei aduși... din condei.

3. La liberă alegere - 2 epigrame

DAR DIN DĂRI

Chiar și toamna, ruginie,
Și-a-ncuiat cămările,
Că guvernu-atâta știe:
Să mărească... dările.

CA STELE...

Pe-alesii ce ne-au fost ursiți
Îi vezi, dar e-un mare mister
De-s vii ori sunt doar „zugrăviți”,
Când stau, ca și „stelele-n cer”...

Daniel Bratu

CONSTANTIN MOLDOVAN

POATE ÎNVĂȚĂM DIN GREȘELI…

Observ că, mai ales în ultimele zile, unele persoane își manifestă indignarea vizavi de… îndrăzneala celor care afirmă (fără a fi, vezi Doamne, specialiști!) că tăierile masive de pădure ar constitui cauza inundațiilor catastrofale din ultimii ani. Ei bine, ca mai întotdeauna, adevărul se situează undeva la mijloc. Nu este neapărat nevoie să ai cine știe ce studii pentru a cunoaște și înțelege importantul rol pe care îl joacă pădurea în ceea ce privește sănătatea planetei - sunt sigur că majoritatea oamenilor dețin informații în această direcție - așa că nu voi insista asupra acestui subiect. Precizez, totodată, că le dau dreptate celor ce susțin că urgia abătută de curând asupra unor regiuni din țara noastră se datorează, în principal, enormei cantități de precipitații căzută peste acele teritorii într-un interval de timp relativ scurt, apele măturând, apoi, tot ce au întâlnit în cale și provocând nenorociri greu de redat în cuvinte. Nu pot fi, însă, de acord cu cei care încearcă să minimalizeze oarecum, prin luările dumnealor de poziție, locul ocupat de exploatarea lemnului în producerea acestor dezastre. Și nu mă refer atât la tăieri, cât la depozitarea necorespunzătoare a materialului rezultat în urma acestora. Stive impresionante de butuci, scânduri, dulapi, grinzi, lemn de foc, sunt „clădite” de-a lungul apelor curgătoare cam peste tot în zona de munte, iar modul în care se face curat în urma activităților forestiere lasă, uneori, de dorit.

Ei bine, în cazul unor viituri (determinate, mai ales, de așa numitele ruperi de nori!) apa duce toate aceste elemente în poduri și podețe - avariindu-le sau dărâmându-le - surpând diguri, distrugând căi de acces și locuințe ale cetățenilor, punând în pericol chiar viețile acestora. Cele amintite, plus amplasarea gospodăriilor foarte aproape de albiile râurilor, constituie principalele cauze ale îngrozitoarelor calamități ce-și pun semnătura hidoasă pe destinele comunităților aflate în raza lor de acțiune. Vinovați suntem cu toții (unii mai mult, alții mai puțin) și tocmai de aceea zic să nu ne grăbim a căuta… țapi ispășitori. Bob Marley spunea așa: „Înainte de a arăta pe cineva cu degetul, asigură-te că ai mâinile curate.”. Cu toate acestea, însă, este neapărat necesar - lăsând la o parte orgolii exagerate și goana, cu aproape orice preț, după bani! - să învățăm din greșeli pentru a nu le repeta iar și iar… Doamne ajută!

REVELAȚIE
Am alergat,
Într-o dimineață,
Până la marginea dinspre răsărit
A curcubeului
Pentru a-i atinge culorile…
Acolo l-am auzit pe Dumnezeu
Stând de vorbă cu norii
Și abia atunci am înțeles de ce,
După fiecare ploaie,
Ne zâmbește soarele.

Constantin MOLDOVAN

Conturile celor trei Unități Administrativ-Teritoriale, din județul Suceava, greu încercate în această perioadă:

• Orașul Broșteni, Beneficiar: Orașul Broșteni CUI: 5927254, Cont IBAN: RO 90 TREZ 59721370201XXXXX (Trezoreria Vatra Dornei – donații și sponsorizări);

• Comuna Ostra, Beneficiar: Comuna Ostra CUI: 4441417, Cont IBAN: RO 24 TREZ 59421370201XXXXX (Trezoreria Gura Humorului – donații și sponsorizări).

• Comuna Stulpicani, Beneficiar: Comuna Stulpicani, CUI: 4326728, Cont IBAN: RO24TREZ59421370201XXXX (Trezoreria Gura Humorului – donații și sponsorizări);

„De ce să compătimești în loc să ajuți, dacă poți?” (Cicero)

Până săptămâna viitoare vă doresc să fiți iubiți, iubind!

(articol publicat în Monitorul de Suceava, joi, 7 august 2025)

GEORGE CORBU
(n. 17.08.1940)

PAX VOBISCUM!

Profil de academician, cu ștaif de efigie romană, președintele nost`, al Uniunii Epigramiștilor din România, cred că ar fi unicul în stare să facă pace în Orientul Mijlociu sau în Ucraina. Nu știu de ce diplomații lumii l-au ocolit cu așa obstinație. Eleganța și elocvența discursului său ar fi făcut tunurile să tacă și avioanele de vânătoare să zboare în formație de porumbei albi. Generalii războinici și-ar fi văzut de treabă prin grădinile cu vișini, iar cazarmele ar fi fost redate agriculturii, ca terenuri arabile ori ca pășuni bune de transhumanțe fără sfârșit. Acum aproape un an, cineva răutăcios l-a asemuit, într-un pamflet, cu fostul președinte sas-român, Iohannis. Mare greșeală! În acest fel, toate identificările din micul pamflet au intrat sub prețul derizoriului. Cum să compari un specimen necuvântător cu însuși regele discursului?!

Distins, sfătos și berbant, George Corbu este, înainte de toate, un om bun, care are ce spune, fără teamă că ar putea scăpa caşcavalul din gură, ca-n fabulă, tocmai pentru că nu-l interesează diverse avantaje și meschinării. Dar poate tocmai asta dăunează, uneori. Pentru că oamenii de acest gen sunt din ce în ce mai rari și par din stirpea lui Don Quijote de la mansă fără mansă, în luptă cu morile de vânt ale dihoniei. Pentru că da, revenind, comparând orgoliile, ar fi mai ușor de obținut un acord de pace universal.

Daniel Bratu

EPIGRAMA

Epigrama, gen etern,
Cu sclipire de sidef,
N-ar lovi în subaltern,
De-ar putea ținti în șef...

INTROSPECȚIE

De-am putea să fim eroi
Învingându-ne pe noi,
În ograda orșicui
N-am zări decât statui!

UNEIA

Mâna-i ca un juvaer,
Până azi necunoscut,
Cât de lesne-i s-o sărut,
Însă cât de greu s-o cer!

UNUIA CARE PRIMEȘTE...

Copleșindu-l neființa,
S-a mutat sub lăstăriș.
I-a fost lungă suferința
Ca o zi fără bacșiș.

EXCELSIOR

În universul policrom,
De când e lumea, omu-i om!
Dar nu-i ajunge-o veșnicie,
Să fie și de omenie.

MIE ÎNSUMI

Din milioane de femei,
Am pus la inimă doar trei.
Am renunţat uşor la rest,
C-aşa sunt eu: băiat modest.

George Corbu

ELIS RÂPEANU
(n. 27.08.1939)

VREMURI GRELE

Când iarna bântuie ilogic
Și vântul bate-n coș ca-n tobă,
Și-un arbore genealogic
Ar arde și-ar sfârși în sobă.

DESCURCĂREAȚA

Ea știe viața cum s-o ia,
Căci are daruri neștiute:
Virtutea de a renunța
Și renunțarea la virtute.

ZERO

Cifră nulă, dar cu toane,
Ca femeia cea fâșneață;
Pune-i însă ***unu***-n față
Și va face milioane!

PENSIONARII DUPĂ REVOLUȚIE

Doi bătrâni ca două poame
Stafidite stau la sfat:
Unul zice că i-e foame,
Altul - că s-a săturat!

PREAVIZ

O logodnă, efectiv,
E arestul prventiv
Ce premerge, ca prefață,
Condamnarea lor pe viață.

GRIGORE DOBREANU
(n. 14.08.1949)

BĂRBĂȚIE

Mi se părea că a turbat,
Așa de mult se enervase:
„Vreau apă caldă, sunt bărbat!
Cu apă rece... nu spăl vase!”

DISTRACȚIE TRECĂTOARE

Bunicu-mi povestește
Ce tristă e urgia:
La soț îmbătrânește
Întâi și-ntâi... soția!

AVANTAJELE IERNII

Peste tot se lasă pace,
Înfloresc pe geam ghețarii,
Însă cel mai mult îmi place
Că au dispărut țânțarii!

CU NEPOTUL LA MUZEU

Spre-a-i fi un dascăl cu temei,
L-am dus la al iubirii templu,
I-am povestit și de femei,
Dar n-am putut să-i dau exemplu.

ALEGERI LIBERE...

De-ar fi să ne putem alege
Un om ce să ne reprezinte,
Cu toții am vota un rege
Și-apoi l-am pune președinte...

NELU VASILE
(n. 07.08.1949)

GRABA STRICĂ TREABA

Mai mult la slujbă trândăvesc
Și n-am motiv să mă grăbesc;
M-a învățat să îmi fac treaba,
Chiar șeful meu, când stă degeaba!

DEMNITATE REBUSISTĂ

Între demn și demnitar
Diferența e-un „ițar”!
Sau, spus fără protocol,
Demn ești doar... în fundul gol!

MODESTIE OLTENEASCĂ

Faima ne-așează, decent,
Primii-n țară-n clasament,
Iar ceilalți sunt, după noi,
Mult mai jos de locul doi!

PRECAUȚIE

Mi-e teamă de abis, de hău,
La înălțime îmi e rău,
De-aceea nu-mi permit să risc
Urcând al epigramei pisc.

IPOSTAZE AUTUMNALE

Cei mai harnici, spre hambar
Duc recolta din câmpie;
Cei ce-au stat, primesc în dar
Ajutoare-n primărie.

GEORGE CEAUȘU
(n. 07.08.1951)

VIAȚA LA ȚARĂ

Soarele pe cer străluce,
Oamenii la muncă ies,
Numai soața mea își duce
Perna sub umbrarul des.

UNUI FUNCȚIONAR CORUPT

La un cap de acuzare
În curând o să ajungă
Un funcționar ce are
Mâna excesiv de lungă.

HAZ DE NECAZ

Rămânând c-un singur ciot
Din dantura-mi sidefie,
Mă hrănesc și eu cum pot:
Mușc cu câte-o ironie...

NERĂBDARE

Timpul marilor prefaceri
N-a venit, de-aceea eu
N-am s-aștept și, în afaceri,
Investesc din... timpul meu!

UNUI EPIGRAMIST

Drept replică vă spun că-i viceversa
Și doar virilitatea-i poartă vina:
În poezie naște controversa,
În epigramă-i naște iar vecina!

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

PRIMA ZI DE VINERI DIN AUGUST – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A BERII

VIAȚĂ ORGANIZATĂ

Când soața îmi este doar fiere,
Chiulesc de acasă, mă duc
La muncă, să scap de bucluc
Și-l iau eu pe șeful la bere.

Acesta-i secretul puterii
Și felul meu simplu de-a fi:
La mine în fiece zi
E o sărbătoare a berii.

RUGĂ CĂTRE DOMNUL

Cum mii de regrete mă sapă
Când văd că în vin pun mulți apă,
Eu, Doamne, un fapt am a-ți cere:
Preschimbă tot vinul în bere!

UNUI EPIGRAMIST

Alături cu un vin ce-ți dă putere
Și cu piper și sare puse-n bere,
Tu epigrame scrii, ca Păstorel,
Dar doar ingredientele-s la fel…

UNUL CE ASCULTĂ SFATUL MEDICULUI

Cum sfatul medical vrea să-l asculte,
Că trebuie să bem lichide multe,
El pune vin cu litra în friptură
Și-și pune bere-n loc de garnitură.

8 AUGUST - ZIUA ÎNTÂMPLĂRILOR FERICITE

ÎNTÂMPLARE

M-am întâlnit pe stradă-ntâmplător
C-un fost elev ce mi-a creat probleme:
Era isteţ, dar cam delăsător
Şi tot chiulea, uzând de multe scheme.

În plus, adesea l-am sancţionat
Că-n bar stătea şi nu venea la ore
Şi şcoala el cu greu a terminat.
Pe stradă-acum putea să mă ignore,

Dar s-a oprit, zâmbind m-a salutat.
Privindu-l, am văzut c-o duce bine.
Mi-a spus că-i mulţumit, că-i încântat,
Că are-o slujbă bună, ce-i convine

Şi practică-a făcut şi în liceu,
Chiar cu-argumente poate să susţină
Că munca-aceasta e un panaceu
Şi la serviciu stă şi zi-lumină.

Vă spun că mult m-am bucurat, văzând
Că drumu-n viaţă el şi l-a găsit,
Dar ruşinată m-am simţit, aflând
Că el muncea şi eu l-am pedepsit...

- Ce faci, de fapt?, am întrebat, firesc
Şi mi-a răspuns tranşant: - De mai mulţi ani,
Vreo zece, pe puţin, de socotesc,
Sunt enolog la cramă, la Tohani.

9 AUGUST – ZIUA IUBITORILOR DE CĂRȚI

LA NOI ÎN FAMILIE

Făcut-am un cult pentru carte
Și numai de cărți avem parte:
El - de cărți de joc, tot mereu
Și de cărți de credite - eu.

MIRELA BUTNARIU ***(redactor Crai Nou, Suceava)***

DOI PEȘTI ȘI…

Copiii s-au oprit din joc şi au început să râdă. Căci doamna şi-a întors geanta cu fundul în sus şi un şuvoi consistent de apă a scăldat asfaltul de sub bancă. Doamna a atras adânc aer în piept, a zâmbit şi a trimis un milion de gânduri bune celor care au decis că este o idee bună să legi dopul de sticlă, iniţiativă care are drept rezultat, de multe ori, insuficienta închidere a lichidului în recipient.

În acelaşi timp s-a declarat încântată de minunata achiziţie pe care a făcut-o anul trecut. Chiar dacă nu e o operă de artă, cum a părut a fi la prima vedere, geanta e bine lucrată, bine cusută, căptuşeala - etanşă, dar etanşă, nu glumă. „Puteaţi avea şi vreo doi peşti în geantă, doamnă!”, i-a spus domnul de pe banca de vizavi. Iar doamna a râs, că deh, e şi asta o idee.

Doamna sunt eu, desigur.

O TOALETĂ…

Mi-am amintit, după ce am citit la Viorel Ilişoi „O dementă, două demente” (despre cum e necesar, pentru ca să te faci înţeles, să vorbeşti pe limba interlocutorului), scrisă fain, cum ştie domnul Ilişoi să scrie, despre o întâmplare similară, în care am fost parte activă, n-aş mai fi fost...

Am intrat, pe fugă, în toaleta unui hipermarket. Afară mă aşteptau oameni şi mă grăbeam, nu îmi place să fiu aşteptată. Am ieşit, deci, repede şi am imprimat viteză şi uşii, care s-a trântit. Ei, în momentul ăla a apărut tartorul, femeia de serviciu, cu găleata în mână şi cu gura mai mare decât găleata:

- Da` de ce trântiţi, doamnă, uşa? Dacă toată lumea ar trânti uşa ce ne-am face, ar trebui să tot înlocuim uşile?

Mă uit vinovată la ea şi îi spun, uşor încurcată, că nu am intenţionat să o trântesc, ci pur şi simplu mi-a scăpat din mână, din cauza vitezei. Îi vorbesc pe ton calm, o privesc zâmbind şi sper să o fi convins că sunt un om civilizat, dar că uneori, aşa e, graba strică treaba.

Da` de unde! Pur şi simplu ţipă la mine şi uite aşa, dintr-odată, devin inamicul nr. 1 al toaletei hipermarketului, ţinta privirilor tuturor doamnelor pe care natura le-a îndemnat către acest loc. Mă şi văd, stând încurcată în faţa femeii ăsteia care mă umple de materia aia asociată toaletelor şi mă apucă furia, mă văd ce ridicolă sunt încercând să mă scuz în situaţia asta de rahat (pardon), în care am aterizat, dar în care ea mă trage mai tare.

- Ia ascultă, mai doamnă, încep eu...

Şi dă-i...

S-a uitat la mine, întâi uimită, apoi speriată, a pus mâna pe găleată şi mi-a spus, încet spre încetişor:

- Hai, doamnă, ce sari aşa...

A înţeles, am vorbit pe limba ei.

DANIEL BRATU, Holboca

EURO&VIZIUNE

Un bărbat între două vârste trece pe lângă mine fredonând, în centrul Iaşului. Ceva de genul canţonetă&romanţă, din care disting expresia baconskyană „o noapte şi-o zi”. Cu aşa promisiune nuanţată cosmopolit, nu e de mirare că femeile oraşului îi zâmbesc dulceag-amărui. Are părul grizonat, e subţirel, înalt, sprinten dar şi unduios ca un ţipar.

Când ajunge în pasajul Unirea, pe unde am şi eu drum, se opreşte brusc, scoate o vioară din cutia de la subsuoară şi se aşează pe caldarâm, confortabil, după ce îşi flexează acrobatic piciorul drept şi îl ascunde în cracul pantalonului. Apoi cântă, instrumental, acea melodie, repetată vocal pe drum.

În cutie, oamenii aruncă bănuţi argintii ca frunzele acoperite de bruma oraşului. Sunetele îndeamnă la dans şi reverie, iar bărbatul „infirm” se încadrează înduioşător în peisaj.

O doamnă cu haine de firmă se opreşte, ascultă, priveşte şi începe să plângă, cu oftaturi de Eurovision, dar sincere. Mie îmi vine să râd. Dacă aş avea bani, chiar l-aş premia. Când se termină fragmentul muzical, doamna scoate 100 de euro, îi aruncă în cutie, mângâie obrazul neras şi mototolit al „infirmului” şi pleacă lăcrimând.

Nu ştiu de ce dar, cu mâinile prin buzunarele mirosind a vânt, simt şi eu o lacrimă în colţul ochiului stâng...

LA ORIZONT, BERBECALIA...

În drum spre Vatra Dornei, după Câmpulung, ies pe holul vagonului. Dintr-un compartiment vin, în valuri, strigătele unei discuţii principiale, cu „beep”-uri drept ornament:

- Bă, ştii la cine m-am gândit eu mai demult, când a zis ministru` ăla, Oaia sau Daia, să ne punem oaia în frunte?

- La cine, bă, oaie?

- La Jiji, nene! Băi, ar merita, săracu`! Gigi Becali e cel mai tare! A făcut case la săracii sinistraţi? A făcut. A dat bucurie la popor cu fotbalul şi bani pentru biserici? A dat. A băgat spaima în hoţi şi în securişti? A băgat, băga-mi-aş şi eu în... etcaetera... lor!

Ceilalţi, la fel de agitaţi şi de zgomotoşi, aprobă în cor compact vorbitorul.

Privesc spre munţi. Atinşi de suflul cald al verii, de soare, parcă respiră. Sub una din culmi, pe verdele păşunii, se distinge o pată albă, având exact forma de pe hartă a României. Nu ştiu ce este, mă intrigă perfecţiunea şi dimensiunile „plantaţiei” cromatice. Coama cu moţ dinspre unguri, fruntea incruntată a Prutului, arabescul palmiped al Deltei, pântecul greu al Dunării, cu toc cizelat spre sârbi...

Cum trenul trece de curba înaltă a Mestecănişului, din apropiere, misterul se spulberă: „România” pictată în munţii Bucovinei e, de fapt, o turmă de oi, la final de transhumanţă.

În faţa turmei, în prim-plan, ca de obicei, ciobanii, măgarii...

DE-ATÂTA MARE

De-atâta mare m-am făcut albastră
Şi simt albastru şi pe cerul gurii,
Privind în larg la limita arsurii,
Niţel deşteaptă, jumătate prostă.

Sunt cum s-ar spune azi, muma pădurii
Şi-n altă viaţă pasăre măiastră,
De-atâta mare m-am făcut albastră
Şi simt albastru şi pe cerul gurii.

Se naşte „Scârţ”-ul - o revistă vastă
Pe plajă, azi, în mijlocul naturii
La fel de cunoscută-n lumea voastră
Precum sunt eu când, etalându-mi nurii,

De-atâta mare m-am făcut albastră.

Sanda Nicucie

RĂU E…

Rău e, Doamne, când e bine
În culcușul ei divin,
Și-aș mai vrea, și m-aș abține,
Și-aș fugi pe străzi puțin,

Și-aș sorbi din rădăcine
Tot parfumu-i extrafin,
Rău e, Doamne, când e bine
În culcușul ei divin.

Parcă-aud ceva, survine
Un vânt rece și străin.
Dulcea zice: - Soțul! Vine!
Și-a venit - un… babuin -

Rău e, Doamne, când e bine…

Daniel Bratu

RONDEL TRIST

Trecea un dric prin cartier,
Pe scenă, e acum pustiu.
Vioara sta pe un sicriu,
Căci lăutarul e în cer.

Dar sufletu-i e încă viu,
Se nalță cântece-n eter.
Trecea un dric prin cartier,
Pe scenă, e acum pustiu.

Pe capră sta un vizitiu.
Un insensibil pasager,
Iar într-un colț, retras, stingher,
Plângea doar un pomanagiu…

Trecea un dric prin cartier.

David Valentin

RONDELUL VĂDUVEI

„În orice sat e-o văduvă frumoasă”*
Ce-atrage trecătorul ca magnetul,
Bineînțeles c-atrage și poetul
Chemându-l la o noapte furtunoasă.

Acolo, s-a făcut simțit duetul
Cu văduva aceea inimoasă
„Că-n orice sat e-o văduvă frumoasă”
Ce-atrage trecătorul că magnetul.

Ea, transformată-n una radioasă,
În inimă lui i-a lăsat portretul
Și în povestea asta amoroasă
I-a dedicat rondelul și sonetul,

„Că-n orice sat e-o văduvă frumoasă”.

Petruș Andrei

****Kazantzakis- „Alexis Zorba”(n. a.)***

UCIGAȘ DE ȘOAPTE

Doar eu mă strig pe mine, în surdină,
Imun la cazna unei sorți mărunte,
Devin fârtat cu ceața de pe munte
Și m-aș pupa c-o mamă eroină.

Răspunsurile-ncep să se încrunte,
Când le invit, pe înserat, la cină.
Îmi deghizez onestitatea-n vină,
Ca să-mi exhib tăcerile cărunte.

Sunt criminal bezmetic al iubirii,
Un ucigaș, un ucigaș de șoapte,
Și mă dezic de haitele râvnirii,

Să-mi gâtui nostalgiile răscoapte;
Nu-ți mai ating vertebrele privirii,
Dar te visez în fiecare noapte...

Florin Rădulescu

SONET DE RĂSĂRIT

Mă scol, buimac, alarmele îmi sună
De-mi sar din cap iluzii, pe perete,
În liniștea vacanței pe-ndelete,
La mal de mare neagră și străbună.

Culeg din zbor papucii, de barete,
Pe muza mea, din razele de lună,
Chitara, pentru cântece în strună,
În marș, răzbit și fără de regrete.

Unde mă duc? Nici eu nu știu prea bine,
Mă trage ața către infinit
Și-n drumul lung, voința mă susține

În cruntul meu, prin zori, mărșăluit,
Ca să constat, cum cei mai vechi, că,-n fine,
„Lumina vine de la răsărit”...

Daniel Bratu

SONET COPILANDRU

Sunt sigur c-am rămas copil,
Mai joc mijoarca și arșice
Și, zică cei maturi ce-ar zice,
Întregul mond e infantil.

Mai marii zilei, John sau Bill,
Împinși de dracul cel cu bice,
Mai pun o bombă-n lan de spice,
Mai pun, la sonde, un fitil.

Eu chiar iubesc străbunul CEAI
De romaniță sau de mentă,
Că-mi face mintea mult mai lentă

Și, prins de poala GLUMEI, scai,
Îmi pare viața ca un rai
În lumea…infinit dementă!

Janet Nică

SONET DE TOAMNĂ

Privesc afară de la geamul tău,
E ceață deasă și e frig afară,
Un tren se-oprește obosit în gară,
Nostalgic latră jalnic un dulău.

Agită vântul doi chiloți pe sfoară,
Se joacă mâța cu un zurgălău,
E toamnă, aș mai vrea să fiu flăcău,
Dar iarna în curând o să apară.

Tu dormi adânc, iar eu sunt treaz, visez,
Balconul tău mă-mbie tot mai rar,
De mult, voiam să îl escaladez,

Iar de un timp mă-ndeamnă jos să sar,
Dar am decis acum să mă calmez…
Și-mi torn o vodcă dublă în pahar!

David Valentin

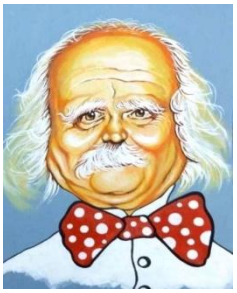

INTERVIU PROFESIONIST

- Domnule Mitică Catargiu, aveți o meserie tradițională pentru noi, românii.
- Da. Sunt fierar-betonist la Șantierul Naval din Sinaia.
- De ce din Sinaia? După câte știu, Sinaia nu este port.
- Pentru că în porturi nu mai avem loc de străini. La Mangalia, ne-au invadat coreenii, iar porturile dunărene sunt ocupate de norvegieni și de olandezi. La Sinaia, capitalul românesc se simte în largul său.
- Vă înțeleg. Și cum ați ales Sinaia?
- Simplu. Ne-am gândit că în această stațiune, perlă a Carpaților, vin numai oameni cu bani, în hoteluri de lux. Cei mai mulți sunt mari amatori de iahturi.
- Am priceput! Fabricați iahturi și bărci cu motor.
- Nicidecum. După cum se știe, hotelurile acestea au piscine, jacuzzi, băi imense. Sunt facilități care te îmbie la sporturi acvatice.
- Desigur, v-ați gândit la schiul pe apă caldă.
- Ne-am gândit și la asta, dar degeaba. Cu folos ne-am gândit că oamenii cu bani se joacă în jacuzzi cu femei frumoase, dar și cu vaporașe de hârtie. Așadar, șantierul nostru naval fabrică vaporașe de hârtie. În curând, ne vom diversifica și vom fabrica și rățuște. În perspectivă, chiar căluți de mare.
- Formidabil! Ceva, totuși, nu înțeleg. Ce rol aveți dumneavoastră, ca fierar-betonist, în acest proces de fabricație?
- Până nu demult, rolul meu era numai de betonist. Confecționam niște vaporașe beton. Nu se scufundau decât după un sfert de oră de bălăceală. Nu e mult, dar nici puțin. La o baie se folosesc în medie 46 de vaporașe, ceea ce ne asigură rentabilitatea.
- Este clar. Și ca fierar ce faceți?
- Deocamdată, nimic. Dar, pe noua linie de producție care se va deschide în filiala de la Poiana Brașov, voi potcovi căluții de mare.
- Domnule Mitică Catargiu, sunteți grozavi! Vă felicit și vă mulțumesc pentru interviu.
- Și eu vă mulțumesc și vă ofer, ca amintire, acest vaporaș drăguț și scump. L-am fabricat din pagini aurii. Este și foarte util. În lipsa autostrăzii, puteți să vă întoarceți de la Sinaia la București cu vaporașul... în tren.

Mihai Frunză, întrebător-betonist

EPIGRAME PUSE-N RAME

CONTRASTE

Este vară și e soare
Și caniculă la mare,
La Untold poți să petreci
Că servesc... „Sarmale reci”.

George Eftimie

PROTECŢIA MUNCII

Din privirea aruncată
Peste ditamai sectorul,
Pricepui că-i protejată
Munca. Nu şi muncitorul.

Ionuț-Daniel Țucă

S-A PRINS ȘI SOȚUL...

A spus în cârciumă aseară:
- Am izgonit pe soața mea!
Și-atunci amicii îl certară:
- Noi ce ne facem fără ea?!

Ion Micuț

AMABILITĂȚI ÎN METROU

Cinci bărbați s-au ridicat
Să-i ofere locul ei,
Dar pe doi i-a refuzat,
Căci încape și pe trei.

Stelică Romaniuc

DESTĂINUIRE

Nu-s făcut să pescuiesc,
Nu mă-ncântă sufletește,
Pentru că mă plictisesc
Iute, cât ai zice„PEŞTE!”

Nică Janet

SFAT UNUI BĂRBAT

Doresc, acum, să îți parvină
Un sfat, prin care să te scap:
Să nu râvnești la o vecină
Când știi că nu-ncapi în dulap!

Gheorghe Cireap

GASTRONOMICĂ

Nimic nu am mâncat vreodată
La fel de bun, cu gust divin,
Precum pastrama preparată
Din capra unui bun vecin.

Florin Rotaru

DINTE PENTRU DINTE?

Deşi mi-e foarte clar că minte
Şi viaţa mi-a umplut de rele,
Eu nu i-aş scoate niciun dinte...
Cel mult, vreo două-trei măsele.

Petru Ioan Gârda

LA ȘTIRI…

Văd statistici și mă doare
Că, din câte-am înțeles,
Astăzi, tot mai rar se moare
Prin deces.

Grigore Cotul

DISCURS ELECTORAL NECONVINGĂTOR

Trage tare, nu se-ncurcă,
Pe votanți să-i lămurească,
Dar, doar cu „stuchit la furcă”,
Cel mult poate să-i stropească!

Ioan Frențescu

LENEŞUL NEÎNFRICAT

De Sfânta, Dreapta Judecată,
Ce sigur va veni-ntr-o zi,
El nu se teme niciodată,
Căci... nu îl vor putea trezi!

Ștefan Cornel Rodean

ZVONURI

Vara, de-un sejur la mare
Secretara-i amatoare,
Șeful spune și insistă
Că e... profesionistă.

George Eftimie

DESPRE TAXA DE PRIMĂ ÎNMATRICULARE

Dacă stau să mă gândesc,
Taxa asta, bat'-o vina,
Ca să pot să o plătesc,
Trebuie să-mi vând maşina.

Ionuț-Daniel Țucă

ÎNVING ȘI SOȚII CÂTEODATĂ

Am încheiat cu biruință
Și cu nevastă-mea războiul
Și-a acceptat cu-ngăduință,
Să spăl, să calc, să duc gunoiul.

Ion Micuț

PE INSTAGRAM

Femeia care-i și nevastă,
Da-și pune poze sexi-șoc,
E numai o reclamă proastă
La un produs ce nu-i pe stoc.

Stelică Romaniuc

UN JUVETE PRINTRE PEŞTI

Să afle-acei a căror minte
Mai joacă ţurca pe un gang:
Un peşte-i peşte prin sorginte,
A fi JUVETE e... un RANG!

Nică Janet

SFAT UNEI FEMEI

Bărbatu-n vârstă-i de dorit,
De-averea sa, acum, profită!
Când şarmul tău va fi pierit,
Vederea lui e mult slăbită!

Gheorghe Cireap

MEMBRILOR GUVERNULUI, CARE TOT CRESC TAXELE

Perfect conştient de-ale voastre nevoi
Şi de-ale lui „vodă" ambiţii,
De azi, voi munci chiar mai mult decât doi,
Să pot să dau bir... cu fugiţii.

Petru Ioan Gârda

RECUNOȘTINȚĂ NEAOȘĂ

Din veac în veac, așa ne este vița,
Ne prețuim eroii mai de seamă;
De mă-ntrebați pe mine, Miorița
A sucombat în oală, ca pastramă.

Florin Rotaru

LA UN POST TV

Ne-a anunțat un tip mărunt,
Adus la știri cu pile mari,
Că bani de pensii nu mai sunt,
Deși mai sunt pensionari.

Grigore Cotul

EUROPENIZARE

Ne-am boierit, de-acuma nu ne pasă
De cei ce spun că n-am fi la nivel,
Nici rufele nu le spălăm acasă
Ci le trimitem toate... la Bruxelles!

George Eftimie

GURA LUMII

A dezlănţuit infernul
Zvonul ăsta iluzoriu,
Cum c-ar fi căzut Guvernul,
Însă doar în derizoriu.

Ionuț-Daniel Țucă

SINCERITATE PĂGUBOASĂ

Anchetatorii mă descos,
Să spun ce furturi am comis;
Iar dinții mai apoi mi-au scos,
C-am spus și cine m-a trimis!

Ion Micuț

VACANȚĂ PE LITORAL

Cam scump biletul l-am plătit,
Că-n preț a fost inclus și masă,
Dar am mâncat tot ce-am dorit,
Căci ne-am adus ce-am vrut de-acasă.

Stelică Romaniuc

ŢARA JUVEŢILOR

Multe bălţi avem, câţi maci,
Şi, în ele, peştii saltă,
Căci oltenii mei dibaci
Lasă lucrurile... baltă.

Nică Janet

AVANTAJUL MUNCII LA STAT

La stat e bine să muncești,
Că munca toată-i un clișeu;
Aici nici nu îmbătrânești,
Că timpul trece foarte greu!

Gheorghe Cireap

PROGRESISTĂ

Povestea cu furnica e vetustă,
Mi-a spus un greier, gâdilând o strună;
Acuma e-ncurcat cu o lăcustă
Ce face o făină mult mai bună!

Florin Rotaru

25%

Mă rog, implor, înjur de mame,
Ameninţ, urlu, blestem, latru:
De vor umbla la epigrame,
Să nu le taie versul patru!

Petru Ioan Gârda

DIALOG CU FRIGIDERUL

L-am văzut atent la știri,
Curios ce se petrece,
Și i-am zis: „Vor fi scumpiri,
Tu rămâi la toate rece!”

Grigore Cotul

TOAMNA

E timpul când îmbracă ţara
Culori ce-au fascinat poeţii
Şi când se umple iar cămara
Cu... mucegai pe toţi pereţii.

Vasile Vajoga

GHINION

Noi cu elvețienii similari
Am fi avut același viitor,
Puteam fi chiar cu mult mai populari
De-aveam și noi... un „ceas deșteptător”!

George Eftimie

EPILOGUL CURSEI PREZIDENŢIALE

Când campania fierbinte
Se va şterge din decor,
Vom avea un preşedinte,
Nu şi un conducător.

Ionuț-Daniel Țucă

E BINE ORICUM

Sunt senator, iar partea proastă
Că stau departe de nevastă,
Dar mă alint cu varianta,
Că-mi iau la București amanta.

Ion Micuț

NOUA SECRETARĂ

Văzând că șeful o evită
Și n-o atinge niciodată,
Cum ea a fost obișnuită,
Se plânge că-i... discriminată.

Stelică Romaniuc

AU PLECAT OLTENII-N UE

Au plecat oltenii „peste”
Şi, de vreţi sau de nu vreţi,
Europa, astăzi, este
Ca o baltă cu... juveţi.

Nică Janet

DISCUȚIE BĂRBĂTEASCĂ

- Bunicule, aș vrea să știu
Și să-mi clarific gândul meu:
Mă-nsor acum sau... mai târziu?
- Oricând ai face-o, dai de greu!

Gheorghe Cireap

IDILĂ CONTEMPORANĂ

Că astăzi romantismul se mai gustă
Eu m-am convins la crâșmă, la șosea:
Un greier spilcuit și o lăcustă
S-au întâlnit aseară-n... ciorba mea.

Florin Rotaru

VIZITA PREŞEDINTELUI LA DĂBULENI

Călca terenu-mi cultivat
(Cu sepepiştii-i ţepeni);
Eu, unul, nu l-am salutat,
Că mi-am ieşit din pepeni.

Petru Ioan Gârda

PREMONIȚIE

Un sunet groaznic, funerar,
Vibra în toată România,
Și m-am trezit... Of, ce coșmar!
...se prăbușea economia!

Grigore Cotul

APRIGEI MELE SOŢII

Hazardul mi te-a scos în cale
Şi mi-am aflat în tine naşul,
Că, dintr-un leu de trei parale,
Acum mi-s ditai motănaşul.

Ionuț-Daniel Țucă

OMUL CARE A VĂZUT MAREA

Văzuse marea pentru prima dată, la cei aproape patruzeci de ani, și asta-i schimbase viața. Sau poate nu era corect spus „viața”, ci starea, bucuria, tristețea, emoțiile. Se întorsese la viața lui, la oamenii dragi, fără de care nu s-ar fi imaginat, în primul rând la micuța copilă, la soție, dar și la părinți, la surori, la munca lui, așa cum era, în țara lui, de care-i fusese atât de dor. Dar parcă nimic nu mai era la fel: cerul îi părea mai gri, pământul mai sărac, deșertul mai adânc.

Dar oare marea să fi fost, adică strict apa aceea imensă care venea în valuri la mal cu forța ei uriașă, sau tot ansamblul care năvălise odată cu ea în tumultul său interior? În orice caz, o parte din el rămăsese acolo, la malul mării, privind vapoarele care abia se observau în zare. Care parte - n-ar fi putut spune. Probabil aceea care avea mai multă nevoie să fie vindecată - i-am răspuns, când îmi înșirase toate cele de mai sus, într-un mesaj, la doar câteva zile după ce se întorsese acasă. Vindecată de ce? - se mirase. Am vrut să-i răspund: „de frumusețea străină, de care ne este dor mereu.”. Dar am realizat că, în limba engleză, nici *stranger*, nici *foreign* - cele două cuvinte pe care le aveam la îndemână pentru a desemna termenul de „străin” - nu aveau forța și nu cuprindeau misterul sintagmei pe care voiseam s-o exprim românește, și m-am lăsat păgubașă.

Îmi mai spusese că-l bate gândul să plece definitiv din țara lui și mă întrebase ce cred. Mă feresc să dau sfaturi, mai ales când vine vorba de alegeri grave, dar i-am spus că nu mi se pare o idee fericită să-ți părăsești locurile în care te-ai născut și ai trăit, se pare că celulele noastre se „simt” cel mai bine prin locurile natale. Și ce faci? - întrebase - când îți e tare, tare dor și nu te mai regăsești?

Trăiești cu dorul acela - a răspuns experta de mine. Expertă în doruri, nici eu nu făcusem terapia asta. Am folosit, pentru intraductibilul „dor”, cuvântul care mi s-a părut cel mai aproape - grief - un fel de jale; că, la urma urmei, ce altceva e dorul decât o jale după ceva, după cineva... Uite cum ne lovim de cuvinte! Emoțiile n-au nevoie de cuvinte, sunt absolut identice la oameni din culturi diferite, dar vezi de le pune în vorbe! Și totuși, fericiți sunt aceia ce reușesc să le exprime!

Și cum poți să trăiești cu un dor? - a mai vrut să afle.

Cumva, trebuie să existe o soluție. Singurul sfat pertinent pe care i l-am putut da a fost să transforme trăirile în artă. Asta da, putea să o facă, mi-a spus. Și în rest?

În rest, nu știu. Încerci să aduni bucățile din tine de pe unde se află, te căznești să le pui la un loc ca-ntr-un puzzle, iar dacă sunt piese lipsă, umbli așa, infirm, prin lume, străduindu-te să pari întreg.

De parcă am fi întregi vreodată! De parcă trupul nostru se află mereu la un loc cu mintea noastră, cu inima noastră, cu gândurile și simțirile noastre!

Florentina Loredana Dalian,
Slobozia, Ialomița

FLORIN ALEXANDRU COLLOMBO,
Constanța

DUPĂ COCOȘI

Îmi târâiam picioarele prin parc, când îmi aud mobilul zbârnâind. Oftez, dar n-am ce-i face. Datoria nu ţine cont de crăpelniţa şi şpriţul acumulate la grătarul vecinului, cu o zi în urmă.

- Da, vă rog!
- Domn detectiv Coceag?, întreabă o voce gâjâită.
- Nu Cogeac, ci Hogeac.
- Mă rog, bună ziua!
- Bună ziua, cu ce vă pot ajuta?
- Domne, mă cheamă Bică Puflene şi sunt din comuna Peştera. Ştiţi unde e, nu-i aşa?
- Cine, dom`ne?

Omul pare descumpănit, dar revine.

- Comuna Peştera, dom`ne! E în judeţu' Constanţa.
- Da, domn` Puflene, ştiu. Cu ce vă pot fi de folos?

Nenea îşi drege glasul cu două rateuri şi spune:

- Dom`ne, mi-a dispărut toate găinile, dom`ne! Azi dimineaţă n-am mai găsit niciuna! Şi nici pe nevastă-mea. Iaca, e de prânz şi n-a apărut. N-a plecat ea niciodată, aşa, fără motiv.

Imaginaţi-vă ce caz mi se aşeza în drum. Să caut găini la 40 de kilometri de Constanţa şi, pe lângă ele, şi-o nevastă aiurită. Dar mai întâi, întrebările de rigoare:

- Ia spuneţi-mi, cocoşi aveţi?
- Apoi, nu mai am, domn detectiv, că ai mei au avut pofte de răcituri cu carne macră, că alea de porc le stătea în gât, că sunt grase, că...
- Bun, gata, am lămurit-o!
- Cum adică... aţi lămurit-o?
- Păi dacă nu mai ai cocoşi, e clar că găinile dumitale au luat drumul cucurigăilor. Cred că dacă le cauţi prin vecini, le găseşti numaidecât.

Aud prin telefon cum nea Puflene se scarpină în cap.

- Să zicem că ai dreptate, domn Cogeac...
- Hogeac, repar eu nedreptatea.
- Da, bine, cum spui dumneata, da' cu nevastă-mea cum rămâne?
- Nea Puflene, câţi ani ai dumneata?
- Păi... 65, da' de ce întrebi?
- Şi nevasta dumitale câţi are?
- Păi e mai tinerică, are 53.
- Păi, vezi? Şi ea tot după cocoş a plecat. Şi dacă ai noroc, o găseşti şi pe ea cu găini cu tot.

Am mai auzit doar *„.... de detectiv!"* şi convorbirea s-a întrerupt. Nu ştiu ce-o fi vrut să zică omul, dar eu m-am bucurat că am rezolvat un caz destul de dificil, de la distanţă.

DIN CELEBRELE DUELURI („MAESTRUL ȘI TEODORA”)

PETRU-IOAN GÂRDA

CE-I VIAȚA FĂRĂ RISCURI?...

Ce-i viața fără riscuri, Teodora?
Deșert și vid și pierdere de vreme,
Deci îți transmit îndemnul: nu te teme,
Trăiește clipa sau trăiește ora.

Nu-i dată fericirea tuturora,
Dar eu sunt omul gata să te cheme:
Ce-i viața fără riscuri, Teodora,
Deșert și vid, și pierdere de vreme.

Îți iau bijuterii de la „Pandora”,
Am să-ți recit, din cartea mea, poeme,
În timp ce, exersând postúri și scheme,
Ne vom lăsa ghidați de Terpsihora…

Ce-i viața fără riscuri, Teodora?

TEODORA PASCALE

SUNT O SCUMPĂ

Ești genial în scheme de gândire
Și-mi place cum privești în perspectivă
Dar nu mă confunda, nu sunt o divă,
Să port Pandora nu îmi stă în fire.

Doar Tiffany accept și-s obiectivă -
La schimb, ofer o mare de iubire -
Ești genial în scheme de gândire
Și-mi place cum privești în perspectivă.

La carduri sper că ai acoperire -
De nu, trei pași în spate și eschivă -
Și-o întrebare-ți pun, deși tardivă:
Cu alte doamne ai vreo înrudire?...

Căci geniu ești, în scheme de gândire!

.

DIN CELEBRELE DUELURI (DORA ȘI DORU)

TEODORA PASCALE

MARITIMĂ 1

Privesc cum plutește o tipă „beton”
Și mintea îmi țese scenarii bizare,
Visez că aș fi un simpatic dragon,
Iar ea, o superbă steluță de mare.

Spre dânsa înot într-un tempo greoi,
Să-i văd de aproape dotarea, figura,
Sperând să accepte o cină în doi,
Dar valu-mi trântește în cap geamandura.

M-aduce-n simțiri un erou-salvamar,
Ce practic m-a smuls dintr-un vis inefabil,
La pieptul meu țin, suspinând în zadar,
Femeia, inertă… din plastic gonflabil.

DORU MIHAI LUNGESCU

MARITIMĂ 2

Un vas ce plutea de la Bosfor încoace,
Cu vele întinse, țintind la calcan,
La sud de Mamaia năvodul desface,
Că are zapis de la unchiul Ivan.

E-n apele noastre și Garda de Coastă,
Se zbate zadarnic să-l scoată în larg,
Recolta-i bogată, iar turcul adastă
Și dă indicații din vârf de catarg.

O ultimă plasă ar vrea să „ciupească”,
Pornește motorul, e gata de drum,
În ochiuri se prinde o mină rusească -
Sezonul acesta se-ncheie cu… „BOOM”!

DIN CELEBRELE DUELURI (DAVID ȘI TEODORA)

DAVID VALENTIN

PISICA LA APĂ

Pisica să înoate nu prea știe,
În mare sau în râu cu apă lină.
Se-neacă dacă pică în piscină
Sau în pahare pline cu tărie.

Se furișează, intră în mașină
Și-apoi o storci - e mare tragedie;
Pisica să înoate nu prea știe,
În mare sau în râu cu apă lină.

Sub a Selenei rază străvezie,
În spuma din jacuzzi, o felină,
În venă mi-a turnat adrenalină
Ce mi-a produs urgent tahicardie...

Chiar dacă să înoate nu prea știe!

TEODORA PASCALE

APARENȚE

Pisicile-s ființe complicate,
Greu de pătruns și chiar alunecoase;
Preferă peștii, dar devin nervoase
În ape tulburi când sunt aruncate.

Se vor, e drept, sirene grațioase,
Dar au fobii la apă, din păcate;
Pisicile-s ființe complicate,
Greu de pătruns și chiar alunecoase.

În schimb, sunt foarte bine adaptate
La viața de alcov și trag foloase
Când fraierii, pe rând, le pică-n plase
Și cad la fund, deși ei știu să-înoate.

Pisicile-s ființe complicate...

DIN ALTE APROAPE CELEBRE DUELURI*

SILVIA HORGA

CREDE ȘI NU CERCETA

Să lămurim de la-nceput, problema
Cu văru-acela prim votat la țară:
E-adevarat că îi sunt bună vară
Și are car cu boi, da-i prins cu clema

Deasupra patului, legat cu sfoară,
Tabloul moștenire, ce-i emblema
Familiei rămasă-n sat, boema...
Da-s doar țărani. Eu, mai superioară,

Ajunsă la oraș, îți dai tu seama
Că mi-am găsit un „văr" mai acătării,
Da m-a făcut de toată panarama.

Renunț la șubă și o dau uitării,
Fac ski nautic goală, la Mamaia
Și capăt pun, de-acuma, întristării...

, ȘI PÂNĂ LA CELĂLAT CAPĂT.

Cum bățul, două căpețele are,
Așa și noi, când ne pornim povestea
Da capo pân' la-al fine ducem vestea
Și o lansăm aici, ca ea să zboare

Prin zări de pe pământurile-aiestea,
În Indii, Niagare ce sub soare
Sclipesc iluzii false-amăgitoare,
Că noi am șopoti de toate-acestea

Prin firele (ce nu-s) la telefoane,
De plajă și nisipuri și poeme
Ori de terase trase în betoane.

Dar astea toate-s niște stratageme
Să-ți zgândăre cimentul, măi Antoane,
Costumul să se crape în trileme...

DANIEL BRATU

. ȘI DE LA CAPĂT…

Când pui tu capăt, se extinde tema,
Poveștile se-nșiră-n zi de vară
Că uit de soare, plajă, Niagară
De-ai fi măcar, n-aș hoinări-n dilema

Pârdalnicei iluzii, c-o fanfară,
Ce-ar tulbura și-un Gandhi la extremă,
Ți-ai pus în piept, c-un fel de stratagemă
Ce-a reușit din foarte cale-afară.

Să plec nu-i chip, să stau, e vai de mine,
Să-mi pun costum, mi-aș pune de beton,
Sub versurile tale caudine,

Mă trec fiori de zombi galanton
Când, ca prin vis cu valuri cristaline,
Te-aud șoptind, ca valu,-n telefon…

CIMENT PENTRU SALVAREA PLANETEI

Trileme-ar fi cumva exagerare,
M-aș pierde-n supoziții, când tu vesta
Ai rupe-o-n valul mic, precum celesta
Ce mușcă din colacul de salvare.

Pe mal și-ar face publicul siesta
Privind la noi, departe fiecare,
Cum ne-nvelim, ca scoicile, de sare,
Statui la țărmul veacului acesta.

Și-apoi, din toate, mai nimic n-ar fi,
Un vuiet doar, de jos, de continent
Ce versuri de-ale noastre-ar auzi

Și s-ar crăpa de râs efervescent.
Eu sunt Anton de Sant-Exaspery,
Păzea, madam, că-ncep să torn ciment…

.***Duelul a pornit de la replica Silviei Horga la poezia „S-a dus cărldura verii de-altă-dată", a lui Daniel Bratu (n.r.)**

COLȚUL LUI ILIE DE LA SCULĂRIE

CUM SĂ NU-L CUNOASCĂ TOŢI

Lumea îl cunoaşte bine
Ultim sculer-matriţer,
Întreprinderi şi uzine
Toate-s un morman de fier.

Constantin Bidulescu

ILIE DE LA SCULĂRIE DEMOBILIZAT

Ilie vrea să emigreze,
Iar munca să o dea uitării;
Și-apoi cu ce să mai lucreze…
Că sculele-s în capul țării!

Doru Mihai Lungescu

IN CAELO ET IN TERRA...

Ilie-i sfântul ce trăsnește
Pe cel ce mult prea mult greșește;
Dar de românul bogătan
Răspunde sfântul... BOLOJAN!

Emil Ianuș

PROMOVARE

L-am cătat la sculărie
Pe un unchi al meu, patern
Și mi-au spus că tov. Ilie
Este-acuma la guvern.

George Eftimie

FURTUNĂ

M-a speriat, pocnind din bice,
Și m-a trezit din reverie!
Eu, Sfântului ploios, i-aș zice
Ilie de la *sculărie*.

Petru Ioan Gârda

ILIE DE LA SCULĂRIE

Ilie - tip de toată coma,
E cunoscut și veșnic viu,
Dar cine-i Papa de la Roma,
Să mă trăsnească dacă știu!

Nae Bunduri

MESERIA-I MESERIE

Onorabilul Ilie,
Ăla de la sculărie,
Doar c-o sculă, cu o PILĂ
Cică şi-ar fi tras o vilă.

Janet Nică

ILIE

Ilie de la sculerie
Mai ascuțea două burghie,
Mai repara la fierăstraie,
Al nostru taie și tot taie...

Ștefan Basno

PUTIRINȚA, BAT-O VINA!

I-au zis-o la andrologie:
Asa probleme sunt aici,
Că nu te mai rezolvă nici
Ilie de la sculărie!

Petru Ioan Gârda

DE-ALE VIEȚII

Îl găsim pe meșterul Ilie,
Cel mai priceput meseriaș
Ascuțind săgeți, la sculărie,
Pentru Marcu, renumit arcaș!

Laurențiu Ghiță

LA O SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ ZIUA LUI, SFÂNTUL LIE BUBUIE

Tiz cu-al nostru Sfânt Ilie,
Care bubuie cu rost,
Ăsta de la sculărie
Bubuie, dar ştim, de prost.

Janet Nică

BLOCAJ

Când se blocase iarăși banca țării,
Cu toții l-am rugat pe nea Ilie,
S-aducă drujba de la sculărie,
Să facem iarăși față finanțării.

Și a venit c-o foaie de hârtie
Și-un plan să facem față izolării,
Când se blocase iarăși banca țării
Cu toții l-am rugat pe nea Ilie

Să facă el rodajul guvernării,
Să taie ce-o tăia, că dânsul știe,
Corupții să-i reducă în prostie
Sau să-i trimită la săpatul sării,

Când se blocase iarăși banca țării.

George Eftimie

INOVAȚIE

Au făcut rahatul bici
Și se roagă de Ilie,
Ca guvernul de mitici
Să-l repare-n sculărie.

George Eftimie

SCHIMBARE DE PARADIGMĂ

Ca o adevărată vijelie
S-a răspândit un zvon inopinat:
Cum că Ilie de la Sculărie,
A fost fără motiv, concediat.

Invidia, succesul său turbat
Plus teama c-o să urce-n ierarhie,
Au coborât pe capul lui urgie,
Așa că fără veste a plecat.

Dar și-a urmat tăcut destinul fast,
Ce-i scris adânc în codul din celulă,
Cu o vopsea albastră de contrast

Și-acuma, cu pufoaică și căciulă,
El cară zilnic tone de balast…
Căci este mare sculă pe basculă!

David Valentin

AFORISME UMORISTICE

Tema: **INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ**
DIN ÎNSEMNĂRILE UNUI ROBOT

Astăzi au aterizat în capul meu, mai multe farfurii zburătoare.
*
Soţia mea, robot respectabil, şi-a cumpărat robot de bucătărie.
*
Cunosc un robot care, neuns de ceva vreme, merge ca un robot.
*
Când se supără robotul-şef, i se pune în gât un nod feroviar.
*
Colega mea de birou, roboţica, este, uneori, proastă de bubuie.
*
Chiar şi roboţii, când sunt supăraţi, îşi ies repede din fire.
*
Cel mai inteligent robot, văzând ce e la noi în ţară, a rămas prost.
*
Ieri, neavând curent în oase, m-am racordat la un curent literar.
*
Toată noaptea aud tractoarele arând câmpul magnetic din jurul meu.
*

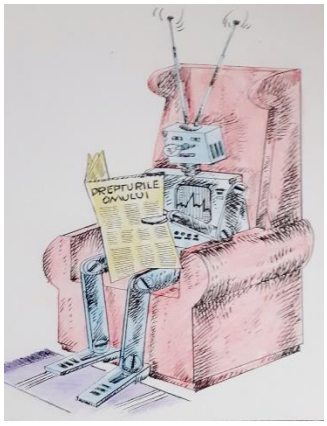

Adesea, roboţii stau cu capsa pusă.
*
Ieri era să iau foc, din cauza unui lung scurt-circuit.
*
O sferă mi s-a plâns că se simte foarte balonată.
*
Neatent, un robot a călcat pe bec şi s-a ars.
*
Spus direct, cu subiect şi predicat, propoziţia este un robot.
*
La drept vorbind, românii sunt roboţi pentru că toată ziua robotesc.
*
Noi, roboţii, vom evolua când vom reuşi să trasăm, pe un plan, un cerc vicios.
*
Vecinul meu, un robot mai în vârstă, se mişcă de parcă nu are sânge în instalaţie.
*
Ca robot-patriot, trei culori cunosc pe lume; roşu, galben şi albastru de Voroneţ.
*
Am constatat că amicii mei roboţi mă ocolesc, de când am citit romanul „Idiotul”.
*
Am citit undeva că americanii vor să trimită o rachetă pe „LUNA DE MIERE”.
*
Dacă s-ar face caricatura unui robot, aceasta n-ar semăna decât cu portretul unui om.
*
Vecinul meu, Gheorghe, se duce la cârciumă om şi se întoarce robot.

MIHAELA BORZEA

SĂ TREMURI DE LUMINĂ, NU DE FRIG!

Când lunga noapte veacul și-l începe
Iar Luna-și cântă ultimul acord,
Îți rog un cer în piept să te înțepe,
Să faci atac de stele, nu de cord!

Din cord să ningă aspru și frenetic,
Pământului să-i degere un Pol,
Iar sângele să fluiere bezmetic
În Raiul trist, imaculat și gol.

Când toamnele învață să-și descalțe
Bocancii înnodați într-un sărut,
Îți rog cocori din tibii să te-nalțe,
Să aiurezi de aripi, nu de lut.

Din lut să te pândească veșnicia,
Cu ghiocei să-ți deseneze ploi
Pe fruntea purtătoare de mândria
Soldatului ce pleacă la război.

Când iernile strănută-n felinare
Și fulgi aprinși în carne ți se-nfig,
Îți rog zăpezi să-ți doarmă la picioare,
Să tremuri de lumină, nu de frig!

De-atâta frig, oceanele să-nghețe
Uitând catarge-n valuri azurii,
Și-n astă-ngrozitoare frumusețe
Să ne îngroape Soarele de vii.

DANIEL BRATU

UN COPIL AMĂRÂT

~eram vara copil de pe prund
îţi vorbeam dintr-o piatră cu-o fisă~

de lângă râu se înălţau pustnicii
cu ferestrele de nailon
pe care îţi scriam cu degetul poeme

~erai caldă eu eram un alt anotimp~

roţile maşinii se învârteau întotdeauna la fel
şi în colţul de foioase-al chindiei
eu intram tu ieşeai până la noapte bai bai

~erai toamnă apa demult peste dig
ne strigam amândoi fără voce~

venea mâlul se aşeza gram
cu gram pe capota albastră
tu tăceai eu pe dinăuntru tă...ce-am
făcut nu mai ştiu a trecut undă-n undă

~bătuse clopotul mă crezusem etern
până când m-a strâns cineva în bidon~

în urmă a fost totul şi totul în urmă e vid
ca şi cum aerul ar seca dacă mişti
acum plâng am auzit c-o să zbori
te aştept într-un zid cu icoane cântând

~şi uite-aşa s-a mai dus o poveste de vară:
pam-pam~

SIMONA DIANA ȚÎRU

SONET PESCUIT

În mintea mea, acest Ghenizaret,
Un lac purtând Corabia cea mare,
Din valuri vii, atât de schimbătoare,
Cu un năvod înalț acest sonet.

Din câte bălți mai pescuisem, oare?
Un gând micit s-a-ndepărtat încet.
Botezătorul m-a numit „poet“ -
Cine-a primit botezul nu mai moare.

Sorgintea Ta, din care eu mă trag,
Ca duh divin cauzator de formă,
Îmi modelează semenii, de drag,

Ca-n visul vechi, prin care se transformă
Toiagu-n șarpe, șarpele-n toiag
Și lumea toată-n dragoste enormă.

SANDA NICUCIE

NU-I MOMENTUL...

Nu te aud, nu ştiu cum faci
Am o ureche cam beteagă,
Apoi, de felul meu sunt bleagă
Şi norocoasă că azi taci.

Nu te-nţeleg, spune-mi de zece
De unşpe ori, spune-mi şi cum
E drumul drept şi scrumul scrum?
Prostia asta nu-mi va trece
E boală lungă şi la drum
Nu prea o simt
Mă lasă rece!

Nu te mai ştiu, spune-mi de când
Azi nu mai seamănă cu ieri,
Adun nimic din nicăieri
Şi pun în rafturi gând pe gând.
Ce poţi să-mi ceri?
N-ai ce să-mi ceri!

Nu te aud, nu am eu darul
Nici n-a venit momentul încă;
Însă, când văd cum te mănâncă
Ţi-aş face-un semn discret. Cu parul...

Sanda Nicucie

ANI LAIU

GÂND...VACANȚELE ADUC ZÂMBETE...

Noi bronzăm surâsuri fine
În albastrul fără nori,
Cu plăcere și-n sudori,
Scăldăm marea pe retine.

Zburdă zmei nemuritori
Pe zefire calde, line,
Noi bronzăm surâsuri fine
În albastrul fără nori.

Valuri saltă pe viori,
Unul pleacă, altul vine,
Cât nisipurile pline
ne scriu pașii visători,

Noi bronzăm surâsuri fine.

CAMELIA ARDELEAN

DE CAND MI-AM PRESCHIMBAT PREFIXUL

Eram cândva o pradă vie
Pentru mormane de tentaţii;
Mă hărţuiau degeneraţii
Cu pensioara sub o mie.

Minţeau că-s şefi în corporaţii,
Având termite sub chelie
Şi... nici măcar de-o butelíe
(Clădeam din verb fortificaţii).

De când mi-am preschimbat prefixul,
Fortuna-mi joacă numai feste -
Pe unii îi aşteaptă Styxul,

Dar tot visează o poveste,
În care să le scrie pixul,
Chiar dacă pasta goală este.

DARIA DUMESCU

RONSONET DE ȚARĂ ÎN PLOAIE DE VARĂ

Se pregătea s-apară curcubeul,
Iar eu, pe după un cotlon de tuci
Dansam lasciv, în ploaia cu bulbuci,
Solicitând, la maxim, calcaneul.

Ieșeau, de pe sub talpă, vălătuci,
De piept mi se lipise decolteul,
Se pregătea s-apară curcubeul
Iar eu, pe lângă un cotlon de tuci,

VASILE VAJOGA

STROFE CU BACOVIA

A trecut poetul ca o lunecare,
Ascunzându-și trupul în paltonul vechi
Și-a intrat în crâșma unde, în pahare,
Muște amețite dănțuiau perechi...

Pianista blondă, roasă de ftizie,
Desena pe clape, trist și solitar,
Sunete-n alb-negru, ca-ntr-o poezie
Cadențată iambic, rar și tot mai rar...

Geamul de la stradă uns părea cu tină,
Iar pe-un colț de masă, bând, doi mușterii
Aruncau în geana ștearsă de lumină
Umbre estompate, lungi și pământii...

Moțăia birtașul c-un ștergar în mână,
Vreme-n care-un câine rătăcit și șchiop,
La picioare-i șade, adormit pe-o rână
Și-ntr-un vis al foamei, mușcă din prosop...

Cu-amantu-n ploaie-atins-am apogeul
Și, udă leoarcă-n ritmuri de manele,
Cum unduiam sfidând instantaneul,

Apare-al meu și-n scrâșnet de măsele,
Îndată ne-a zvântat, urlând ca leul,
Când din paleta plină se vopsele

Se pregătea s-apară curcubeul.

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

ION DIVIZA

GHEORGHE BÂLICI

Mulți cred că o propoziție simplă care începe cu „unii”, „dacă”, „uneori”, „când”,... „mulți”... este deja un aforism.

Când îmi spune cineva că arăt cu două luni mai tânăr decât sunt, mai întineresc cu o lună!...

Multe prostii face omul, când e îndrăgostit; cele mai multe, totuși - atunci când e prost.

Ține-ți la distanță apropiații, ca să nu-i îndepărtezi definitiv!

Unii chiar așteaptă sfârșitul lumii. Li-i frică să moară singuri!...

Păstrați-vă pesimismul pentru zile mai bune!

De mâine, am să mă gândesc doar la ziua de azi!

Prea multă minte strică! Înțeleg acest lucru doar persoanele cu studii superioare.

Faceți-vă pomană cu un biet viitor deputat!...

În unele zile, domnițele îmi cedează locul în troleibuz. În altele, mă mustră că nu le-am oferit locul...

Umorul e un alt fel de a spune tristul adevăr.

Poți să mori de supărare, dacă trăiești o sută de ani și niciun coleg de clasă ori de facultate nu vine la ziua ta de naștere.

Un cititor inteligent înțelege dintr-o carte mai mult decât a vrut să spună autorul.

M-am gândit că dacă există umor negru, poate să existe și umor vânăt, în cazul când glumești cu cine nu trebuie...

Să avem grijă: potcoava de pe copita calului poate să nu aducă noroc.

Dacă nu ești proroc în casa ta, poate că este vecinul.

Dacă nu te lauzi tu, te laudă alții și nu te laudă cât trebuie.

Am visat că au venit canibalii care m-au certat pentru faptul că făceam cură de slăbire.

După ce ai furat din munca oamenilor, e timpul să trăiești și pentru tine.

La bătrânețe, golurile de memorie se umplu de înțelepciune pe care uiți să o folosești.

GEORGICĂ MANOLE

BULLSHITTERUL ŞI ADEVĂRUL

Harry G. Frankfurt a scris eseul **„Pe bune – adevărul despre adevăr” (Editura „Baroque & Arts”, Bucureşti, 2018)** imediat după ce l-a publicat pe cel despre bullshit („rahat”) unde a făcut o analiză a conceptului. Explică H. G. Frankfurt: *„Ceea ce susţineam eu era că difuzorii de bullshit, deşi ridică pretenţia că nu fac decât să transmită informaţie, nu se ocupă câtuşi de puţin de asta. În schimb, şi faptul este esenţial, ei sunt oameni înşelători şi falşi care încearcă, prin ceea ce spun, să manipuleze opiniile şi atitudinile celor cărora se adresează. Prin urmare, ceea ce-i preocupă în special este dacă vorbele lor sunt eficiente în vederea manipulării. Şi, în mod corespunzător, sunt mai mult sau mai puţin indiferenţi dacă ceea ce spun este adevărat sau fals.”*

Cum bullshitterul este indiferent faţă de adevăr, Harry G. Frankfurt a simţit nevoia de a scrie despre acest important concept, fiindcă *„atât succesul cât şi eşecul în tot ce facem şi, prin urmare, viaţa noastră în întregime depind de asta: fie suntem călăuziţi de adevăr, fie acţionăm în ignoranţă sau în trena unor neadevăruri”.* Întreg eseul este o mare reflecţie pragmatică în sensul că, vorbind despre adevăr, impune o utilitate şi consecinţe, ambele venite dinspre acesta.

Autorul eseului pleacă de la câteva observaţii: 1. *„trăim vremuri în care oricât ar suna de straniu, multe persoane, altfel cât se poate de cultivate, consideră adevărul nedemn de respect”; 2. „o atitudine arogantă faţă de adevăr este mai mult sau mai puţin endemică în rândul publiciştilot”; 3. „politicienii, specii care de obicei excelează prin producţia bogată de bullshit, de minciuni şi de oricâte alte genuri de înşelătorii şi de ipocrizii pe care le mai imaginează”.*

Alături de **persoanele cultivate, publicişti şi politicieni**, cu ale căror minciuni am apucat să ne obişnuim, H. G. F. îi aşează şi pe **plagiatori** ca indivizi care nu sunt tulburaţi de importanţa adevărului. Toţi sunt cunoscuţi de tagma epigramiştilor, singurii care mai luptă împotriva minciunii. Listei celor patru vectori amintiţi şi indiferenţi la neadevăruri, ba chiar creatori de minciuni, autorul mai adaugă pe alţii care au început să apară ici-acolo: autori de bestselleruri, laureaţi cu diverse premii, jurnalişti de la cele mai mari ziare, biografi, memorialişti, teoreticieni ai literaturii şi chiar filozofi, de la care, crede autorul, *„ar fi fost în mod normal de aşteptat să fie mai responsabili”.*

Toţi cei numiţi mai sus sunt un fel de adversari ai bunului-simţ, unindu-se într-un curent al POSTMODERNIŞTILOR care, spune autorul, *„tăgăduiesc în stil sfidător şi îngâmfat că adevărul ar avea orice realitate obiectivă autentică”.* Cum şi noi am trăit şi încă mai trăim în postmodernism, le cunoaştem apucăturile, astfel că suntem de acord cu observaţiile făcute de Frankfurt: **1. contestă că adevărul merită obligatoriu consideraţie sau respect; 2. recunoaşterea unor merite acordate adevărului ar rămâne la libera alegere; 3. adevărul depinde de cum priveşti lucrurile; 4. deosebirile dintre adevărat şi fals nu ar fi ghidate de evidenţe ci de punctele de vedere individuale. Periculoşi, în ceea ce priveşte exprimarea adevărului, sunt şi istoricii care au aderat la postmodernism, prezentând faptele după cum privesc ei lucrurile şi nu după cum au fost.**

Făcând o paranteză, un astfel de istoric de la noi îl percep a fi pe Lucian Boia. Mai mult, după Revoluţia noastră, optzeciştii care s-au raliat postmodernismului au ocupat toate elementele cheie ale culturii, inclusiv revistele literare. Asta explică de ce ei nu-i „înghit” pe epigramişti, marii exponenţi ai prezentării adevărului, şi nu-i publică.

Din perspectiva lui Harry G. Frankfurt, adevărul este obligatoriu pentru o societate sănătoasă: *„Nicio societate nu îşi poate permite să desconsidere sau să ignore*

adevărul. În afară de asta, societatea nu trebuie să neglijeze să asigure încurajare şi sprijin indivizilor capabili, care se dedică obţinerii şi explorării unor adevăruri semnificative. Mai mult, orice beneficii şi recompense ar putea uneori să fie obţinute prin bullshit, prin făţărnicie ori de-a dreptul prin mitomanie, societăţile nu-şi pot permite să tolereze pe nimeni şi nimic ce ar întreţine indiferenţa şi desconsiderarea faţă de distincţia dintre adevăr şi fals. (...) O societate oarbă şi persistent neglijentă faţă de adevăr va intra iremediabil în declin sau se va condamna singură la o gravă inerţie culturală".

La un moment dat, eseul trece pe un alt palier, unul din perspectivă psihologică. Cunoaşterea adevărului influenţează comportamentul, puterea de a face judecăţi raţionale, abilitatea de a evalua posibilităţile ce se deschid, permite o mişcare mai relaxată prin problemele vieţii. O chestiune ar fi atunci când se pune problema cunoaşterii de sine, mai ales despre cea autentică care, spune autorul, *„este, fără îndoială, neobişnuit de greu de dobândit, iar adevărul despre ceea ce suntem ar putea fi, cu siguranţă, dureros. Însă, în eforturile noastre de a ne dirija cu succes în viaţă, disponibilitatea de a privi în faţă lipsurile personale incomode ar putea fi o calitate chiar mai hotărâtoare decât simpla competenţă de a înţelege ce trebuie să înfruntăm în lumea de afară. În lipsa adevărului, fie nu avem nicio părere despre cum stau lucrurile, fie avem o părere greşită."* Aici, ca o altă paranteză, ar fi de discutat mult şi despre cunoaştere de sine la epigramişti.

Harry G. Frankfurt îşi aminteşte că nu este numai filosof al minţii şi acţiunii, ci şi unul al limbajului. Mă voi referi doar la modalitatea de cum prezintă relaţia dintre adevăr şi factualitate, adică a reprezentării faptelor fără a le interpreta, fiindcă *„fiecărui fapt îi corespunde o afirmaţie adevărată, şi fiecărei afirmaţii adevărate îi corespunde un fapt".* Bullshitterii vin cu teoriile lor de „rahat" fără a porni de la un fapt real, pe când mincinoşii ştiu faptul real, dar îl denaturează voit. Una din concluziile lui H. G. F. este că *„păcatul ireductibil al minciunilor este că reuşesc să se amestece în eforturile noastre fireşti de a înţelege adevărata stare de fapt, subminându-le. Minciunile au menirea să ne împiedice să rămânem ancoraţi în realitate. Rostind minciuna, mincinosul încearcă să ne inducă în eroare, convingându-ne că lucrurile stau altfel decât în realitate. Încearcă să ne impună propria lui voinţă, cu intenţia de a ne convinge să acceptăm că născocirea lui ar fi o relatare exactă asupra lumii, în realitatea ei".* Merită citite cele două cărţi, cea despre bullshit şi cea despre adevăr, pentru simplul motiv de a ne feri de propagatorii minciunii dar, şi mai mult, pentru a-i descoperi printre postmoderniştii de azi.

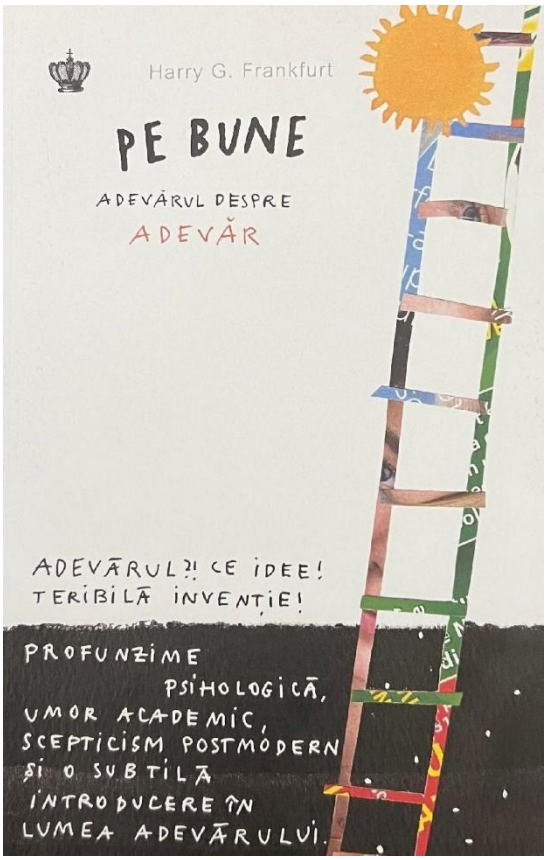

ION BOLOCAN

VACA

Spre Poiana cu prisacă
Rătăcind alaltăieri,
Mi-a ieşit, de nicăieri,
În răspântie, o vacă.

Ea, oprindu-se mirată
S-a uitat la mine cu
O-ncântare-abia mascată
Şi-a oftat c-un tandru „Mu”.

Eu, băiat cu maniere
Ca o antilopă Gnu,
I-am şoptit cu glas de miere:
„Eu sunt Pierde-Vară! Tu?”

Şi s-a prins îndată-n joacă,
Întorcând spre-obrajii mei
Un botic rotund de vacă
Şi doi ochi de rouă grei.

„Eu în acte-s „Lady Gaga” *
Că era moş Gheorghe beat
Şi s-a întrecut cu şaga
Cînd mămuca m-a fătat,

Dar tu poţi să-mi spui Joiana
Ori altcum, pe româneşte,
Nu „Gioconda” sau „Giovana”
Cum îs juncile lui Peşte,

Care-n sat se dau cucoane
Da-s de fapt nişte bacante
Care beau nişte bomboane
Şi nu se mai ţin gestante

Şi, ca două coţofene
Dau cu coada prin vecini,
Ba se duc cu „Ia-mă, nene!”
Şi cu boii cei străini.

Că-i de râs cum nişte zdrenţe
Răpănoase şi-obosite,
Se preumblă prin Firenze
Şi distrate şi hrănite,

Numai eu, o „Lady Gaga”
Cu principii de doi lei,
Să rămân în sat ca bleaga
Să dau lapte la viţei?

Să trăiesc într-o teroare
Când moş Gheorghe-şi face suma
De rachiu şi lelea Floare
Mi ţi-l suduie de numa’

Şi să-mbătrînesc săracă,
Şi să plîng fără ecou,
Şi s-aud că vrea să-mi facă
Nu ştiu ce, nu-ş care bou...

Un plăvan care grăieşte
Ca golanii, în argou,
Că nu ştiu ce mai dospeşte
Căpăţâna lui de bou

Care, printre văcuşoare,
Trece-un fel de „oberbou”,
Dar glagorie nu are
Nici cât soare în metrou.

Şi pe-oriunde dă din coate
Trepăduş meschin, lingău,
Ca să ia caimac la toate
Cum vrea muşchii lui de bou.
….
Şi-mprinzând damf de putere,
Vrea pe sticlă la „talk show”
S-aibă puncte de vedere
(De vederea lui de bou).
*
Hei, şi-aşa o Lady Gaga
(O frumoasă din păşuni)
Mi-a-nşirat o-ntreagă saga
Şi-am rămas prieteni buni.
*
E-o minciună, prea se vede
Aţa albă în suman;
Prea-i de tot să stea o lady
Bot în bot c-un Bolocan!

***Stefani Germanota, n. 1986, New York, actriţă şi cântăreaţă celebră (n. r.)**

INTERVIU CU UN DAC VESEL

DANIEL BRATU, Iași **DAVID VALENTIN, Orăștie**

în dialog cu

DB: - Bine te-am/ne-am regăsit! Mai e un pic din vară sau dusă-i deja? Să ne gândim la toamna care va veni? Sau la iarnă?

VD: - Întotdeauna mă bucură întâlnirile cu tine, fie în carne și oase, fie virtuale sau în paginile revistei „Scârț". Îmi pare foarte bine că cititorii acestei reviste vor putea afla mai multe despre mine, pe de o parte fiindcă nu sunt prea vorbăreț, pe de altă parte, fiind inginer, mă exprim mult mai bine în scris decât prin viu grai.

Nu îmi plac verile, mai ales când sunt caniculare și cu austeritate pronunțată, aștept cu nerăbdare toamna, cu temperaturi mai cumsecade și minți mai puțin înfierbântate.

DB: - Bucuria e și de partea mea. Orăștia, leagăn de legendă, aproape de Sarmizegetusa Regia, acolo unde se aud încă dacii respirând. Cum ai copilărit, între atâtea povești? Ai fost mare de mic?

VD: - Eu, de fapt, m-am născut pe malul Bârzavei, la Bocșa Vasiovei, județul Caraș Severin. Mai simt și acum în nări mirosul de catran al râului, care era pe atunci un râu mort, în care se deversau apele reziduale ale fabricilor din Bocșa și Reșița. Pentru noi, chiar dacă uneori apa era neagră și când ieșeai din ea arătai ca un dalmațian, cascada numită „Acapulco" era refugiul pe timp de vară.

Deși sunt în Orăștie de 42 de ani, din 1983, ajungând prin repartiție guvernamentală, nu mă dezic de Banat.

Orăștia m-a primit cu brațele deschise și îi sunt recunoscător, m-am afirmat ca inginer, aici s-au născut copiii mei, am avut prima mea casă. Încerc acum prin ceea ce fac să îmi plătesc datoriile morale față de acest burg cochet cu oameni destoinici.

Faptul că Munții Orăștiei au fost leagănul civilizației dacice și totodată, prin extensie, al poporului român, iar Palia de la Orăștie prima carte tipărită în limba română, mă motivează să valorific acest filon istoric, de ce nu, și prin epigramă, organizând festivalul „Dacul vesel", în acest an fiind a doua ediție.

Dacă am fost mare? Am scris odată unui coleg de serviciu o șarjă care merge aici....

O dramă vrednică de Will,
A debutat prin alăptare
Fiind doar un pigmeu debil,
Credea mereu că este mare...

Will este Shakespeare. La statură am fost mereu mare, așa că, fiind ușor de observat, nu m-am putut fofila niciodată, luând în piept lucrurile așa cum veneau.

DB: - Nici nu putea fi altcineva. Ne asemănăm cumva - și eu am crescut repede. Cum ai început să scrii? De dragul doamnei învățătoare? Sau al vreunei colege? Ne-ai putea dezvălui o poezie sau o epigramă de-nceput?

VD: - Prima mea poezie am scris-o în clasa a treia, de 1 Martie, și am închinat-o ghiocelului, vestitorul primăverii. Apoi au fost mai multe fete pe care am încercat să le cuceresc prin poezii. Cu timpul am înțeles că poeții săraci nu au succes la fete, așa că am început să fac sport. Cu mușchii, mărturisesc, am avut mai mult succes.

În timpul liceului, am fost membru al cenaclului „Tata Oancea" din Bocșa, condus de un inginer și unde cadre didactice din oraș participau benevol pentru a îndruma elevii cu aptitudini literare. Am sute de poezii romantice din acea perioadă, dar nu am încercat niciodată să public. Apoi m-am însurat și mi-a trecut.

Ca student, am început să scriu epigrame și texte de brigadă artistică. Aveam o rubrică permanentă de epigramă în ziarul „Forum studențesc" din Timișoara. Scriam texte pentru ambele brigăzi ale facultății de chimie. La una dintre ele eram textier, instructor și actor.

Aici am făcut prima victimă printre epigramiști. Până să apar eu, textele erau scrise de epigramistul Dimitrie Jega, un nume greu al epigramei timișorene. Se pare că textele mele au fost considerate mai potrivite, așa că i-am luat locul.

Primul meu premiu epigramistic a fost la Costinești, la un concurs de epigrame pe plajă:

A fost adus frizerul cel mai bun,
Anticipat, i s-a și dat o primă,
Să mai scurteze-o coamă, un perciun
Și coada infernală... la cantină!

Pe vremea aceea, încă nu aflasem de prozodie, dar urechea muzicală nu m-a trădat.

DB: - De multe ori, prozodia pare un scop în sine, așa e. Scrisul tău dezvăluie, pe lângă talent, și o arie largă de lecturi. Ce cărți ți-au plăcut cel mai mult de la Biblioteca școlii sau a liceului? Care ți-au fost „mentorii" în scris?

VD: - În trecut, cititul și sportul erau refugiile tinerilor. Nu neapărat în ordinea asta. Ele asigurau o dezvoltare armonioasă a trupului și minții și nu costau bani. Am fost cel mai tânăr cititor al bibliotecii din Bocșa, încă de la vârstă preșcolară. Aveam lecturi suplimentare obligatorii, dar în vacanțe citeam și câte o carte pe zi.

Am început cu basmele românești, apoi Andersen, frații Grimm și cele 1001 de nopți, clasicii români și ai literaturii universale, romane istorice și științifico-fantastice. Observ că Isaac Asimov este mai actual ca niciodată cu legile roboticii, iar „Hiperboloidul inginerului Garin" al lui Tolstoi și călătoriile stelare au devenit realitate. Ca poet, i-am admirat pe Eminescu, scriind și o Scrisoare a VI-a, Alecsandri, Arghezi, Coșbuc, Macedonski, Blaga și alții. Totuși Bacovia m-a fascinat și am scris multe

poezii sub influența lui. El a murit în același an în care m-am născut, de aceea am și scris o poezie: „Sunt sufletul cel trist al lui Bacovia”. Mai târziu, după ani în care am scris doar epigramă, m-am întors la poezie, unde încerc un melanj între liric și ludic.

Dar se pare că fabula este locul unde mă simt ca peștele în apă.

DB: - Mie îmi pari un pește prea mare (numai) pentru apa fabulei. Ai „explodat” în ultimii ani. O impresionantă colecție de premii, la toate categoriile de literatură umoristică în versuri. Cărți peste cărți, volume de autor sau în „duet” cu marile valori ale literaturii umoristice, cu precădere feminine. Ce „scânteie” a declanșat așa abundență? Ai putea să ne prezinți câteva repere biografice și literare dragi?

VD: - Evoluția mea nu a fost deloc explozivă. Aș zice că a fost chiar anevoioasă. Am fost chiar pe punctul să renunț la scris, dar marele epigramist Nicolae Bunduri a avut răbdarea de a analiza, cu pixul în mână, modestele mele epigrame de acum 12-13 ani și m-a sfătuit să continui. Premiile de epigramă au venit destul de greu. Acum, după 10 ani, am ajuns la peste 120 de premii și mențiuni la epigramă, poezie satirică, volum.

Cu regretata Violetta Petre am reluat contactul cu poezia, scriind împreună un volum de dueluri de poezii. Domnul George Corbu a fost cel care m-a îndemnat să scot primul meu volum de epigrame, apreciind că sunt deja un epigramist matur. Așa a apărut, în 2015, „Șarjele unui Don Quijote”. Greu a fost să sparg gheața. În 10 ani am ajuns la 25 de volume publicate: opt de epigramă, patru de fabule, nouă de dueluri cu șase autori diferiți - Gheorghe Gurău, Violetta Petre, Marioara Nedea, Teodora Pascale, Camelia Ardelean și... David Valentin, în cinci genuri literare distincte: sonet, rondel, ronset, rubaiat și poezie clasică. Mai am trei volume de autor cu poezii satirice și rondeluri, iar ultima este o carte de bucate în versuri în colaborare cu Silvia Horga.

Nu am căutat cu obstinență parteneri de gen opus. Pur și simplu așa s-a întâmplat. Dar trebuie să spun cinstit că femeile sunt mai ambițioase și mai harnice decât bărbații în ale scrisului. În plus, volumele de dueluri presupun un mare volum de muncă, iar eu sunt un perfecționist și nu accept parteneri de duel care nu pot scrie poezie la nivel maxim și care nu respectă regulile prozodice. Dacă trec partenerii posibili prin toate filtrele, nu rămân prea mulți candidați, iar dacă mai ținem seama de factorii subiectivi, afinități, invidii și bisericuțe, lista se scurtează dramatic.

Nu duc lipsă de subiecte, abordez diverse genuri literare așa că, pe nesimțite, mă trezesc că s-au strâns destule sonete, rondeluri, poezii, fabule, cât să formeze un nou volum. Poezia ne înconjoară, trebuie să fim pregătiți să rezonăm și să o punem pe hârtie.

DB: - Bine argumentat. Dar explozia la care m-am referit viza tocmai acești zece ani, în care vizibilitatea ta a atins cote conforme cu talentul. Ai o mare doză de inventivitate în ceea ce scrii. Poate fi o influență și dinspre profesie. Mulți spun că inginerii sunt cei mai pricepuți epigramiști dintre scriitori. Ce părere ai? De unde ideea fabulelor cu trei morale?

VD: - Fără să mă laud, am fost un inginer bun, iar imaginația nu mi-a lipsit niciodată. Am două brevete de invenție și am făcut la locul de muncă nenumărate inovații. Chiar

și înainte de pensionare, una din soluțiile mele tehnice de tratare a apelor potabile a luat premiul întâi, pe un grup de firme având filiale pe toate continentele.

Lucrurile, indiferent de ce natură sunt, trebuie tratate cu seriozitate și nu cu jumătăți de măsură. Poezia clasică presupune disciplină și rigurozitate, dublată cu sensibilitate. Inginerii și ofițerii au mai mult succes în epigramă și poezia cu formă fixă, pentru că au aceste lucruri în sânge sau le-au dobândit prin exercițiu sau educație.

Nu îmi arog paternitatea acestor fabule cu trei morale. Eu am fost doar acela care a transformat excepția în regulă. Fabula câștigă în profunzime, atacând simultan mai multe ținte, la mai multe nivele.

DB: - Îmi pari un om ocupat până peste cap și foarte responsabil. Asta rezultă și din răspunsurile la întrebările mele. Cum faci? Scrii în carnețel lista de probleme și bifezi pe cele rezolvate? Când a început succesul să te răsplătească? Ce întâmplare de pus în rama hazului ne-ai putea povesti de la festivalurile de literatură umoristică?

VD: - Credeam că după ce mă voi pensiona voi avea mai mult timp liber. În timpul în care eram angajat, am sacrificat din orele de somn. De la 5 dimineața până la 7,30 erau orele mele de creație. Majoritatea epigramelor din primele volume le-am scris în timpul miilor de ore petrecute la volan, în timpul delegațiilor.

După pensionare, am avut timp mai mult pentru a crea și m-am dedicat și poeziei satirice care necesită mai mult timp. Rezultatele se văd: în 2024 am publicat 5 volume, unul de epigramă și patru de poezii, iar în 2025, 6 volume, două de epigramă și patru de poezii.

Nu sunt un ambițios, nu scriu pentru premii, ci pentru cercul meu de cititori și pentru sufletul meu. A scrie pentru mine nu este un efort, ci o bucurie. Sunt mulțumit însă de faptul că oamenii apreciază ceea ce scriu, iar uneori chiar și juriile.

Din păcate, epigrama și UER, la această oră, suferă o criză profundă din care nu cred că va ieși foarte curând, fiind necesare niște măsuri hotărâte.

DB: - Cum a fost colaborarea cu talentata și regretata Teodora Pascale, cea care s-a învelit într-un mister nedeslușit de nimeni? Cum ai perceput-o? Ești, poate, cel mai potrivit să ne dezvălui câte ceva despre ea.

(va continua în numărul viitor al revistei)

EPIGRAME CA-N RECLAME

STAREA... RAŢIUNII

Mă rog la Tatăl cel etern,
La toate moaştele şi sfinţii,
Să-i scape p'ăia din guvern
De noaptea minţii!

Ștefan Ciocianu

IFOSE

Promovat dar nu știm cum,
Sigur nu avem vreo vină,
Să-i ajungi la nas acum
Trebuie să ai prăjină.

Tony Andreescu

PORECLĂ

Plictisit, la o ședință,
M-am scobit în nas, ușor,
Și, de-atunci, cu rea credință,
Șefu-mi spune... „IUGUȘOR".

Axente Iuga

PRIORITĂȚI

Mai bine catedrală, nu spital,
Că păcătoși avem destui, la metru,
Cei tineri pleacă-n lume natural,
Bătrânii stau la rând... la sfântu` Petru!

George Eftimie

ALIANȚĂ PENTRU UN GUVERN

Politicieni cu vână,
Nededați deloc la jaf,
Au pus mână de la mână
Și-au făcut guvernul... praf.

Ionuț-Daniel Țucă

STOP DEZMĂȚULUI ALIMENTAR

Premierul ne iubește!
Iată că avem dovezi:
El mâncarea o scumpește,
Să nu devenim obezi!

Ion Micuț

VITEJIE MASCULINĂ

Acesta-i adevărul pur,
Sau, dacă vreți, considerentul:
Cu-atâtea „bombe sexy"-n jur,
Abia aștept bombardamentul!!

Vasile Vajoga

PLAI MIRIFIC

Pe plai de Jiu, prin lege `naltă,
Ca-n adorabilă paradă,
Vezi ȘTIUCI, PLĂTICI, zburdând prin baltă,
Şi FÂŢE tinere pe stradă.

Nică Janet

REGIONALISM EXPLICAT

La ardeleanul drăgălaș,
Cuvântu-acesta „mintenaș",
Transmis pe undele sonore,
Înseamnă : „Vin în patru ore!"

Gheorghe Cireap

NIMENI NU-I PERFECT

O știu aproape de o lună,
Am întâlnit-o la șosea
Și m-am convins că-i fată bună...
(De muscă e nițel mai rea).

Florin Rotaru

AVERTISMENT... LA ÎNSCRIEREA ÎNTR-UN PARTID

De vrei să furi - să-ţi faci o casă,
Să iei maşini feciorilor -
Partidul nostru nu te lasă
...Pe mâna procurorilor.

Petru Ioan Gârda

DIN PAUZA MARE

Se aude-n curte zvon și ceartă,
S-au încins elevii la miuțe:
Unii trag cu mingea la o poartă,
Alții trag, pe nară, liniuțe...

Florin Rotaru

PARADOX

Știm - prostia-i infinită,
Dar avem destule date
Că e, totuși, împărțită
În ediții limitate.

Grigore Cotul

ALEGERI ANTICIPATE

Să știi - când mergi cu buletinul,
Pe el ștampila să o pui -
Că e anticipat scrutinul,
Cu tot cu rezultatul lui!

Ionuț-Daniel Țucă

CANICULA ȘI CRÂȘMARUL

Pe căldură - hidratare!
Sfat considerat divin,
Căci în crâșmă-i, mi se pare,
Tot mai multă apă-n vin.

Tony Andreescu

PREMIERE LA O JUMĂTATE DE VEAC DE CĂSĂTORIE

Am împlinit în toamna asta,
Cincizeci de ani de căsnicie;
Iar banii dați de primărie,
I-a însușit pe toți nevasta.

Ion Micuț

VACANŢĂ LA MARE

A intrat o divă-n apă,
Iar bărbaţii - cum li-i felul -
S-au temut că o să-nceapă
A se ridica... nivelul.

Ștefan Ciocianu

ÎNGĂDUINȚĂ

Aleșii noștri cu temei
Nu se gândesc decât la ei,
Eu însă-s îngăduitor
Și mă gândesc... la mama lor!

George Eftimie

AGENTUL RUTIER

În urma unor introspecții,
Trăiesc din plin senzația,
Că-i omul pus la intersecții
Să-ncurce circulația!!

Vasile Vajoga

CĂSĂTORIA

E un moment de rătăcire,
Când îți dezbraci femeia dragă,
Doar pentr-o clipă de iubire
Și-apoi o-mbraci o viață-ntreagă.

Stelică Romaniuc

DE LEGENDĂ

Sub miresme de rachiu,
Pescuind, din întâmplare,
Au găsit oltenii-n Jiu,
O SIRENĂ... de Salvare.

Nică Janet

SALT ÎN CUNOAȘTERE

Cu degetul muiat în gură,
Făceai cândva o semnătură;
În evoluția mentală,
Acum e-amprentă digitală!

Gheorghe Cireap

INEXACTITATE

Se plânge un amic din scara mea
Că are o nevastă foarte rea;
Să-l contrazic, vă spun, mi-ar fi ușor
Și pot s-aduc și martori ajutor.

Florin Rotaru

GUVERNARE PREA DE DREAPTA?

De când conduc, aceşti tehui
Decrete dau ce duc la drame,
Căci unii crapă de sătui,
Iar cei mai mulţi crăpăm de foame.

Petru Ioan Gârda

COLEGI CU GREUTATE

Îi văd pe unii cât s-au împlinit
Și cât de mândri calcă, azi, prin școală:
E vorba doar de cei ce-au absolvit
Un curs de dezvoltare personală.

Grigore Cotul

CUM SĂ CARI ELEFANȚI CU AUTOMOBILUL

Ia citește și învață
Cum se cară ELEFANȚII:
ELE se așează-n față
Și în spate au loc FANȚII.

Tony Andreescu

CONSIDERAŢIE

Demult, când lumea îţi spunea,
În hoinărelile pedestre,
La un pahar de vorbă: Nea...
Era, ca astăzi, „Măi, maestre!”

Ștefan Ciocianu

POLITEISM

E deputat că dânsul are spate
Și cei de la partid l-au răsfățat,
Dar astăzi, când i-au spus de-anticipate
Atâția Dumnezei... le-a înălțat!

George Eftimie

DRUMARII ROMÂNI

Cu bani puţini şi proaste scule,
Devine munca un supliciu;
Şi, totuşi, drumuri fac destule,
De-acasă până la serviciu.

Ionuț-Daniel Țucă

CONTINUITATE...

Tutankhamon, se știe,-avut-a parte
De-o mască poleită după moarte;
Azi moda s-a schimbat, c-o au pe față
Mumiile politice în viață.

Vasile Vajoga

UNUI SCRIITOR

Speranţa lui, ca scriitor,
De-ai fi citită cartea, are,
O şansă chiar în cititor,
Dar cititor de cod de bare.

Ionuț-Daniel Țucă

PATRIOTISM LOCAL

Oltenia e, dragii mei,
O baltă largă şi adâncă,
Aici, juveţii se mănâncă,
Uscaţi, prăjiţi şi... între ei!

Nică Janet

AM PENSIA ÎNGHEȚATĂ

În sfârșit, m-am consolat
Cu momentul greu din viață,
Și, din el, a învățat:
Omul, cât trăiește,-ngheață!

Gheorghe Cireap

SCANDAL LA ȘCOALĂ

Au fost surprinși, uitând de datorie,
La o țigară-n spate, la amiază,
Directorul cu profa de chimie
Și, dintre ei, niciunul nu fumează!

Florin Rotaru

UNEI POLITICIENE „TUNATE” CARE „COMBATE BINE”

Cu figura-i de starletă,
Opunându-se naturii,
Nu ştiu blondă-i sau brunetă,
Dar e neagră-n cerul gurii.

Petru Ioan Gârda

EFORT RĂSPLĂTIT

Amicul meu, mimând indiferența,
În căsnicie s-a luptat din greu,
Iar azi și-a câștigat independența
Și-i foarte relaxat... în copârșeu.

Florin Rotaru

LA ŢARĂ

M-am dus, în vară, la bunici
Să scap de vipia din bloc
Şi m-au cazat, grăbiţi, pe prici,
C-aveau un *story* pe TikTok!

Ștefan Ciocianu

MOȘTENIRE

Crucea, dragi concetățeni
Mi-a plecat din Cotroceni,
Dar vă las, ca drept icoane,
Multe seceri și ciocane!

Stelică Romaniuc

PESCAR ÎNRĂIT

Ca pescar, tătucul drag,
Balta cum adoră,
Prinde, zilnic, fitofag
Şi un somn… de-o oră!

Nică Janet

NU MAI CONTEAZĂ CULOAREA POLITICĂ

De guvernanți, eu pot să spun
Că s-au cam solidarizat
Și au atâtea în comun...
Prin tezele de doctorat.

Grigore Cotul

ADRIAN JUNGHINĂ, București

MAMA LUI DE HOROSCOP…

Mergând dimineața spre birou, aud la radio horoscopul. Ajunge la Scorpion: „azi îți vei găsi dragostea vieții”. Până seara am constatat că m-a sunat doar Cătălin de la Orange. Probabil problema este la mine și de fapt ar trebui să-mi schimb zodia. Atunci m-am gândit: „oare cum sunt scrise? „Scenaristul” începe cu un espresso dublu dimineața, poate aprinde și o lumânare parfumată cu miros de Pluto în retrograd și se pregătește. Nu pentru o ședință de yoga, ci pentru a decide soarta a zeci de mii de oameni care cred că viața lor depinde de alinierea dintre Saturn și cardul de fidelitate de la Mega Image. Toate zodiile vor avea o zi normală și nimeni nu te iubește mai mult doar pentru că e miercuri.

M-am gândit ce au în comun credincioșii zodiacului și fanii telenovelelor. Cred că mai mult decât s-ar crede: aceeași speranță, același suspans, aceleași replici dramatice și mai ales aceeași încredere că universul (sau scenaristul) are un plan. Cititorii cred în destin, dar nu oricum, ci în cel scris de altcineva.

Horoscopul: „Astăzi, Jupiter îți influențează sectorul emoțional.”

Telenovela: „Astăzi, Maria află că tatăl ei este de fapt fratele geamăn al iubitului ei pierdut în accidentul cu amnezie.”

Coincidență...? Niciodată! E scris în stele... sau în scenariu.

Horoscop: „Azi e ziua mea norocoasă! Nu ies din casă, dar simt o energie cosmică...”

Telenovela: „Nu pot merge la piață fiindcă este episodul în care se află cine a împușcat-o pe Guadalupe în spital.”

În ambele cazuri trăirea e maximă, dar efortul fizic minim.

Horoscopul și telenovela sunt două forme de fantezie controlată. Sunt oameni buni care vor doar să creadă că viața are un sens, că iubirea învinge și că dacă azi nu merge nimic, poate mâine se va schimba poziția Lunii față de Pământ și Soare și va reapărea Romeo din episodul 43.

M-am întrebat de ce lumea crede în horoscop… sau cum ajung zeci de mii de oameni să-și planifice viața după Mercur și o frază vagă despre iubire și carieră. Probabil ca dă iluzia controlului. Viața e haotică, dar dacă „Venus retrograd” explică de ce fostul nu te sună, dintr-o dată… e vina stelelor, nu a ta. Poate pentru că e mai reconfortant. Horoscopul spune: că te așteaptă o „întâlnire importantă”, sau că „dragostea e aproape”, sau că „șeful îți recunoaște meritele”. Niciodată nu am auzit să spună că o să stai blocat în trafic sau că ai uitat laptopul acasă. Când viața te trădează,

oamenii te dezamăgesc și știrile te deprimă, horoscopul îți spune că ai „o lună benefică pentru regăsirea sinelui”. Nu sună rău, nu? Horoscopul e singurul care îți spune că „va fi bine”... fără să-ți ceară bani. În fond, fiecare e liber să creadă ce vrea: unii în Mercur retrograd, alții în dragostea adevărată, alții în reduceri reale de Black Friday. Important e să nu le confundăm, mai ales când ne scrie horoscopul cineva care n-a găsit nici măcar cheia de la poștă, dar știe ce ne rezervă Universul.

Nu pot să nu-mi amintesc de Neti Sandu. După atâtea decade de horoscop zilnic, pare că trăiește într-o zonă atemporală a zodiacului, unde ridurile sunt retrograde. Neti Sandu nu îmbătrânește, probabil pentru că timpul o respectă, iar după zeci de ani de prezis destinul națiunii cu voce calmă și privire de „știu ceva ce voi nu știți”, Neti a intrat într-o stare de întinerire astrală. În timp ce noi ne încovoiem sub presiunea facturilor și a Mercurului retrograd, Neti plutește liniștită pe un nor de vibrații pozitive, cremă cu SPF 50 și compatibilitate inter-zodiacală. Se zvonește că are Ascendentul în Impecabil, trăiește într-un studio protejat de raze cosmice negative și își face somnul de frumusețe cu mască de lavandă și Saturn drept bodyguard.

Horoscopul nu schimbă destinul, dar uneori cred ca îți schimbă starea și dacă o propoziție vagă despre Venus te face să zâmbești dimineața, atunci stelele și-au făcut treaba.

BERBEC

ANICA ANDREI - FRASCHINI

(episodul al IV- lea)

E DE POVESTIT, NU GLUMĂ...

Când rămâi acasă doar cu pisicile, ți se pare casa prea mare, prea lungă, prea lată, prea înaltă, prea goală... Curtea se umple de buruieni încă și mai și decât atunci când Sabinul este prin zonă. Hrănești pisicile poznașe, le pui apă proaspătă și pleci la nepoți. Îți dai seama încă o dată că nu te pricepi la treburile de prin grădină, lăsate în suspensie de Marele Sabin. Apelezi la forțe externe. Până la urmă, îți vine ginerele cel mic în ajutor.

Sabinul e ambițios și vrea să facă singur, tot grădinăritul. Zice că treburile de pe-afară sunt în sarcina bărbatului. Femeia să se ocupe de interiorul casei. Eu nu am nimic împotrivă. Însă al meu Sabin, cu tot spiritul lui tineresc, avântat și boem, nu mai are puterea să ducă la bun sfârșit activități de anvergură. Doar o piguleală, de colo-colo. Asta, când e acasă. Acum, că hălăduiește prin patria al cărei cetățean a devenit de când era mic, și anume Franța, cum să se ocupe de grădina din țara în care a decis să se instaleze, și anume România? Așa încât, într-o convorbire telefonică la mare distanță, m-am simțit nevoită sa-i cer încă o dată consimțământul de a prelua eu sarcinile înlăturării ierburilor crescute până la brâu. Mă așteptam să primesc răspunsul pe care mi-l mai dăduse de vreo trei ori, când avusesem aceeași tentativă: „Nu, nu, mă ocup eu, când vin. Mă întorc repede.”. Da, e plecat din noaptea de 25 spre 26 iunie. „Noaptea, ca hoții...” Pentru că eu l-am sfătuit intensiv să nu plece. Ca și familia, ca și alți prieteni și cunoscuți. Un camping-car ce a zăcut 6 ani degeaba și care tocmai a ieșit din reparații, revizii și îmbunătățiri, trebuia rulat nițel prin țară, mai aproape de casă. Dar Sabinul - nu și nu! A urcat noaptea la volan și a plecat pe direcția Bandol, Franța.

Așadar, când am vorbit cu dumnealui, surpriza mare de tot a fost că mi-a spus : „Bine”. Adică primeam dreptul de a îndepărta bălăriile. Atât mi-a trebuit...

I-am trimis Sabinului două poze, din zona „defrișată”. No comment... Îi place, nu-i place? Sabinul este critic atunci când treaba e făcută de altcineva. Doar ce face el este bine. Sincer, teoriile lui sunt impecabile. Vede minunat orice proiect. Dar practica e... de-a dreptul lamentabilă. Măcar de-ar lăsa pe alții să facă... Dar, nu, numai el știe ce și cum, numai el trebuie să acționeze, pentru a duce la îndeplinire planurile - tot ale lui. Sabinul e încăpățânat. Am renunțat demult să-i mai strecor din ideile mele. Pentru că se opune întotdeauna.

De astă dată, mă simt în ordine: a fost de acord să mă ocup eu. Victorie! Cred că aerul Europei Occidentale i-a potolit ambițiile. Și/sau încăpățânările. Nu-i dau detalii despre cine, când, care, unde. Vreau doar să văd ceva mai multă ordine, ierburile puse la pământ, aranjate mașinile de tuns și de altceva, uneltele, sculele, ustensilele - că are o grămadă - măturat, SPA-ul pus în funcțiune și gardul din fața casei dublat cu plasă ornată cu ierburi artificiale. Pe Sabin îl informez exclusiv în linii mari, ca să nu-și bată capul. Are destule de făcut prin Europa... Vestea cea mare e că, acum, se află pe drumul de întoarcere. Când am vorbit cu el, ultimele patru convorbiri au început cu „Ce să fac? De-acum, e timpul să mă întorc.”. Pentru mine, a fost, încă o dată, confirmarea că în țara mea se simte acasă. Mai demult, pe la începuturile noastre, mi-a spus că tatăl lui considera că oriunde, pe Pământ, trebuie să ne simțim acasă. Și când mă gândesc că dorința din tinerețe a Sabinului era să se stabilească în Spania...

Despre călătoria lui, rămâne pe data viitoare. E de povestit, nu glumă...

C'EST A RACONTER, CE N'EST PAS UNE BLAGUE...

Quand on reste à la maison avec les chats, la maison semble trop grande, trop longue, trop large, trop haute, trop vide... Le jardin est encore plus envahi par les mauvaises herbes que lorsque le Sabin est là. Tu donnes à manger aux chats espiègles, tu leur mets de l'eau fraîche et tu pars rejoindre tes petits-enfants. Tu réalises une fois de plus que tu n'es pas douée pour les travaux de jardinage laissés en suspens par le Grand Sabin. Tu fais appel à des forces extérieures. Finalement, c'est ton plus jeune gendre qui vient à la rescousse.

Le Sabin est ambitieux et veut s'occuper lui-même du jardinage. Selon lui, toutes les tâches extérieures sont du ressort de l'homme. La femme doit s'occuper de l'intérieur. Je suis d'accord. Mais mon Sabin, avec tout son esprit jeune, vivace et bohémien, n'a plus la force d'accomplir des tâches d'envergure. Il se contente de bricoler par-ci par-là. Ça, quand il est à la maison. Maintenant qu'il erre dans le pays dont il est devenu citoyen dès son enfance, la France, comment pourrait-il s'occuper du jardin, dans le pays où il a décidé de s'installer, la Roumanie ? Lors d'un appel téléphonique à distance, je me suis donc sentie obligée de lui demander une nouvelle fois s'il acceptait de me laisser à moi la charge d'enlever les mauvaises herbes qui sont arrivées jusqu'à la ceinture. Je m'attendais à la même réponse que celle qu'il m'avait donnée trois fois auparavant, lorsque j'avais fait la même tentative : "Non, non, je le ferai quand je rentrerai. Je reviens bientôt." Oui, il est parti depuis la nuit du 25 au 26 juin. « La nuit, comme des voleurs... ». Parce que je lui ai fortement conseillé de ne pas partir. Comme la famille, comme d'autres amis et connaissances. Un camping-car qui était resté inactif pendant 6 ans et qui sortait tout juste de réparations, de révisions et d'améliorations, avait besoin de rouler un peu dans le pays, plus près de chez nous. Mais le Sabin - non et non ! Il a pris le volant la nuit et s'est mis en route pour Bandol, en France.

Lorsque je lui ai parlé, la grande surprise a été qu'il m'a dit : "OK". Je recevais donc le droit d'enlever les plantes nuisibles. C'est tout ce dont j'avais besoin…

J'ai envoyé au Sabin deux photos de la zone "nettoyée". Aucun commentaire... Il aime bien, il n'aime pas ? Sabin est critique lorsque quelqu'un d'autre effectue le travail. Seulement ce qu'il fait est bon. Honnêtement, ses théories sont impeccables. Il voit chaque projet à merveille. Mais la pratique est... tout à fait lamentable. Au moins, s'il laissait faire les autres... Mais non, lui seul sait quoi et comment, lui seul doit agir pour réaliser les plans - les siens bien sûr. Le Sabin est têtu. Il y a longtemps que j'ai renoncé à le faire entrer dans mes idées. Parce qu'il résiste toujours.

Cette fois, je me sens en règle : il a accepté que je m'en occupe. Victoire ! Je crois que l'air de l'Europe de l'Ouest a calmé ses ambitions. Et/ou l'entêtement. Je ne lui donne pas de détails sur qui, quand, comment, où. Je veux juste voir un peu plus d'ordre, les mauvaises herbes enlevées, les tondeuses à gazon et le reste rangés, les outils, les instruments, les ustensiles - car il en a beaucoup - balayé, le spa installé et la clôture de devant doublée d'un filet orné de graminées artificielles. Je ne donne au Sabin que les grandes lignes, alors il ne s'embête pas. Il a beaucoup à faire en Europe... La bonne nouvelle c'est qu'il est à présent sur le chemin du retour. Quand je lui parlais, les quatre dernières conversations commençaient par "Qu'est-ce que je fais ? Maintenant, il est temps de rentrer." Pour moi, c'était, une fois de plus, la confirmation que mon pays signifie son "chez moi". À nos débuts, il m'a dit que son père pensait que partout sur terre, nous devrions nous sentir chez nous. Et dire que le souhait du Sabin, dans sa jeunesse, était de s'installer en Espagne...

Pour ce qui est de son voyage, la prochaine fois. C'est à raconter, ce n'est pas une blague...

SANDA NICUCIE

GÂNDULUI MEU CĂLĂTOR

Te plimbi, ce-ţi pasă, nu te poţi ascunde
Eşti călător, Cârţan în devenire:
Pe unde treci dau ciorile de ştire
Şi se-ncălzesc ciulini la microunde.

Ne-asemănăm în formele rotunde
Și-n aerul boem de mănăstire
Eşti milostiv, spre cura de slăbire
Alergi (și te împiedici) trei secunde.

Visezi că nu ţi-e rău şi că ţi-e bine
S-au prăpădit speranţele puţine,
Și te întinzi în pături ca pe-o tavă…

Dar vise taică, tot la fel sunt toate:
Piticii-ţi stau pe mintea ta bolnavă
Iar tu sfârşeşti… în oala cu bucate.

POEZIA PARODIATĂ:

FRATELUI MEU CITITOR

Eu nu te-ntreb de unde vii și unde
Te duce ne-nțeleasa ta menire:
Tu ești un strop etern de rătăcire
Pe care-n veci nu-l voi putea pătrunde.

Dar sunt în noi asemănări profunde,
Căci orice-ai fi și-n orișice-amăgire
Te duce goana ta spre fericire,
Același om într-amândoi s-ascunde.

DANIEL BRATU

FOSTULUI MEU EDITOR

De tine, poezia mea se-ascunde,
O prinde-un dor cumplit de părăsire,
Ești pentru ea ca fila de psaltire
În alergarea muștelor fecunde.

Ești ca săgeata-n merele rotunde
De muză prinsă-n tainicele-mi lire
Ori vierme vestitor de sărăcire,
Când versul bun începe să m-abunde.

De câte ori te văd, să fug îmi vine.
Știu că ești om și tu, cumva, în fine…
Cum toți sunt… cei atinși de-o boală gravă -

A lăcomiei neastâmpărate.
N-am bani cât cere pofta ta bolnavă,
Mai strânge-ți mâna, că-ți voi da, în rate…

Visezi și tu în clipe mai senine,
Și chinuit de setea de mai bine,
Îți sorbi încet paharul de otravă...

Și trec și eu prin clipe nourate
Când zvârl din piept clocotitoare lavă!... –
Oricine ești, întinde-mi mâna, frate...

Mihai Codreanu

PETRU BRUMĂ, C.U.C. - Constanța

OBSESII POETOLOGHICE

Specimene aciuiate în ograda Poetului

Investigaţiile întreprinse pentru detectarea şi a altor descendenţi ai lui Zeus au condus la rezultate spectaculoase.

În afara celor opt muze ale artelor, dintre care trei literare - provenite din mariajul cu Zeiţa Mamă şi a multor altora apărute din combinaţii îndoielnice (botezate de cronicar *muzetine*), Zeus a lăsat o liotă de progenituri la capătul unor împerecheri, cum spuneam, mai mult sau mai puţin onorabile.

Să tot fie vreo 12, la paritate cu surorile vitrege care populează aşezământul lui Zeus. Pe aceştia îi voi numi *poetini*.

1. **Poetinul formator**

Influencerul sorosist

I-a luat locul unuia binecunoscut şi bine remunerat, care într-o altă viaţă, ca poet al Curţii, purtând barbă cât o brazdă strămoşească de mohor, aducea în ode înflăcărate prinosul său de ataşament şi jertfire întru înălţarea accelerată a neamului (*Cincinalul în patru ani jumate*).

Acum, pătruns de al globalităţii cult - lumina evului ocult al dominaţiei democratice, ne îndeamnă să ne închinăm ateist cu toată energia (verde) pentru a da apă morilor de vânt, apărând diversitatea naturală, inclusiv protejarea gândacului croitor sau a celui de bălegar.

2. **Poetinul reformator**

A*gitatorul de pe carosabil*

Sătul de lâncezeala de pe plaiul mioritic, a încetat să mai dedice la *Five O'clock-uri* ditirambi cucoanelor din selecta categorie *Super OK*. Nici în gazete nu cere patetic - mobilizator *Ridică-te, Ioane!* sau *Blestemă-i, Ananie!* El deschide practic coloana de camionagii venind dinspre Olteniţa, zvârlind cu criblură de pe macadam în guvernul infam. Curajos, îşi asumă visul de a încasa pe spate bastoane de la jandarmi. Iată că sămânţa huiduielii aruncate de humanitarişti a prins rădăcini din care au crescut joarde noduroase.

3. **Poetinul salvator**

A*gentul 112*

Fan al cinstei fără frontiere şi dedicat cauzei *Fără penali în funcţii publice*, tună sus şi tare Că, după o lungă guvernare de stânga-dreapta, ţara a ajuns în mâna hoţilor.

Există o singură cale de stârpire a caracatiţei, dar pentru asta toţi - cu mic cu mare, acolo unde se află - acasă, în deplasare sau la scăldare, să iasă pentru schimbare. Cum s-a putut ca Brigada Diverse de pe vremea vechiului regim să-i prindă pe traficanţii de icoane, tot aşa Brigada Nasoale (SRI, DNA) ajutată de echipaje SMURD pentru scoaterea făptaşilor din

blindajul reţelelor, trebuie să redea încrederea oamenilor. Stindardul sub care acesta luptă este: *Penalii vechi la puşcărie! A venit timpul noii generaţii de dregători.*

4. **Poetinul angajat**

Cu contracte stipendiate

Precum Călăreţul trac, Vlad Ţepeş sau Vodă Lăpuşnenu se află în miezul bătăliei cu duşmanul de tabără care vrea să scoată România din UE şi NATO şi s-o readucă în catacombele trecutului. Când apare în scenă, maidanul vuieşte, iar gospodinele ies *à la négligé* în cerdac să comenteze ce ştie tot târgul şi anume că are un condei diabolic ce devine suliţă de foc dacă banul (Craiovei) îi dă poruncă şi recompense îndestulătoare.

5. **Poetinul adaptat**

Histrionic

Ca ţel programatic iese din vechile tipare în care misiunea era de susţinere a operei constructive de dezvoltare şi apărare a proprietăţii întregului popor. Cum era, de exemplu, fabricarea, montarea şi frecatul parchetului la bloc. Evident că astăzi mult mai elevat se consideră a fi lustruirea gheţii pentru curling. În ceea ce priveşte apetitul pentru înnoirea conţinutului tematic şi-a oferit deja serviciile în scrierea de texte regăsite în repertoriul artistic al lui Guţă, Salam ş.a. aducătoare de bănet *(Fără număr, Fără număr)*.

6. **Poetinul expirat**

Oaie neagră

Este tolerat din ce în ce mai greu pe piaţa valorilor literare. Încă rob pe moşia stihului clasicizat, nu lasă generaţiei care vine decât praful de pe toba ce bătea cândva la parăzi omagiale. Refractar la un regim de ev emancipat, nu poate să treacă în plan alimentar de la fleica de porc la antricotul de vită Kobe şi nici în plan estetic de la Th. Neculuţă la Teo Bobe.

7. **Poetinul mistic**

Pelerinul de Maglavit

Scăpat de Noe din Potopul cel mare, se prezintă ca un Orfeu smerit înălţând Salvării cântări blagoslovite. Cu lira în mână, face autostopul spre Templul de pe imaş al lui Petrache Lupu (Moşul ce s-a văzut cu Domnul), spre a-i aduce mulţumire.

Nu rătăceşte niciodată drumul, lăsându-se călăuzit de semnele horoscopice – singurele şi sigurele repere ale vieţii.

8. **Poetinul prolific**

Şaorma cu de toate

Posedă la scris dispoziţie şi disponibilitate cu carul: în stilul vechi, în stilul nou, pe foi, pe caiet, cu stiloul lui Petrache Poenaru sau cu pixul chinezesc. Maestru al *şoului* lingvistic, stârneşte un larg ecou în sufletele cititorilor la fel ca Doru Octavian Dumitru în rândul amatorilor de şuşe sau Matache Măcelaru pentru consumatorii de afumături.

NICĂ JANET

EFECTE ADVERSE

Cred c-au dat cu nucleara
Şi-i pe dos, de-acuma, ţara,
Căci dulăul, spun pe şleau,
Latră-ntruna: Miau! Miau! Miau!

Prea cuminte-a fost tot anul
Respectând al casei hram,
Dar a-nnebunit motanul,
Miaună cu Ham! Ham! Ham!

Am un greier roşu-gri
Ce, chircit precum covrigu,
Nu mai cântă Cri-Cri-Cri,
Ci aiurea: Cucurigu!

Un răţoi, iubind o raţă,
Îmbrăcat pompos, în frac,
Dintre flori, de dimineaţă,
Îi dădu un Oac-oac-oac.

Chiar în parlament, un tip
De vorbire începu,
Căci se-aude cip-cirip
Şi, tot timpul, Mu! Mu! Mu!

ALEXANDRU HANGANU

OARE CE?

Aromele dorinții
Ce-ți definesc făptura
Pătrund prin ochii minții
Și-mi lasă apă gura,

Atunci când sorb privirea
Ce mă acaparează
Și îmi găsesc menirea
În totul ce-ți vibrează,

Când tu, mereu, minune,
Mă-nvălui ca o zare,
Cu toate cele bune
Spre vis și desfătare,

Încât, mă-ntreb, știi bine,
Ce naiba am găsit,
Din astă vastă lume,
La tine, de-am tâmpit?...

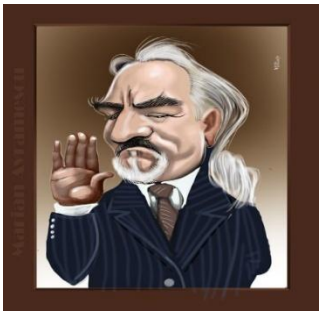

MOT À MOT

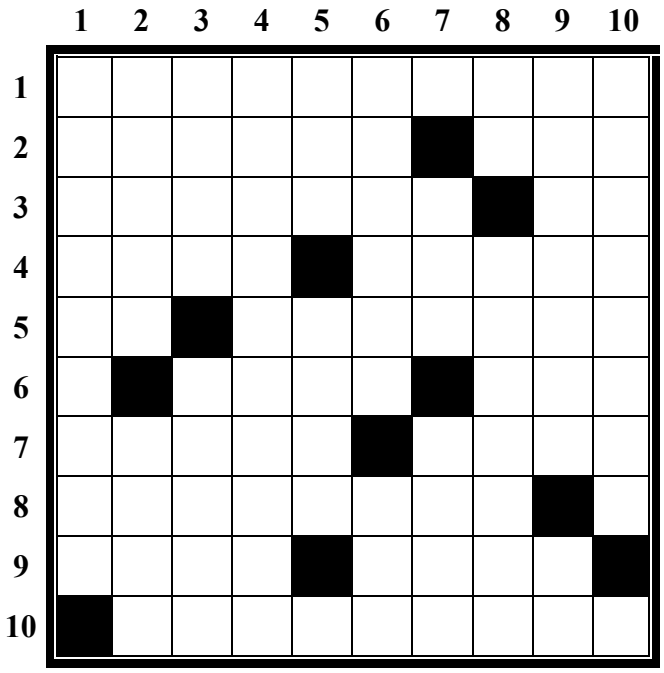

ORIZONTAL: 1) Tratament ameliorativ administrat oral într-un caz de intoleranţă la mediu (2 cuv.). **2)** O jumătate de rom care se ia la drum mereu – Merge la terasă cu o blondă apetisantă, alături de cei mici. **3)** Pacea întreruptă de o bătaie violentă – Se dă la boală ca să treacă mai repede. **4)** Deşi au o carieră la bază, ajung să facă trotuarul (sg.) – Scos în ploaie... în aplauzele tuturor. **5)** Terasă în construcţie... la un bistrou! – Ridicată la putere, se bucură de imunitate. **6)** Pronunţare solemnă în cazul emiterii unui dictat – Bun prilej de-a se da în spectacol şi a face pe eroul. **7)** Trofeu vizat la categoria cocoş – Îşi serveşte bărbatul... ca la mama acasă. **8)** Unul sus pus... care judecă totul la rece! **9)** Indică juma' de ceas şi se-ntoarce la nouă – Deţin titlul la seniori. **10)** Malpraxis la administrarea tratamentului, în unele afecţiuni juvenile.

VERTICAL: 1) Mare şef ajuns celebru fiindcă şi-a băgat rudele... în justiţie (2 cuv.). **2)** Un dobitoc căruia i s-a pus pata – Vechiul gard viu de la SALA PALATULUI. **3)** Circulă la Teheran în mod obişnuit – Roabă dată în exploatare pentru nişte galbeni. **4)** Unul din lumea interlopă închis pe viaţă. **5)** Fiind pus cu spatele la zid, îţi dă banii... scurt (!) – Standard de viaţă urmărit în drumul nostru către APUS. **6)** Cunoscută animatoare apreciată la dansul din buric – Aprobare dată printre dinţi în cazul unui acord provizoriu. **7)** Responsabil cu mişcarea în aer liber – Îl ştim toţi p'ăla micu'... abia născut. **8)** Culcat, salt înapoi! – O bucăţică de plăcintă tradiţională pentru mujici. **9)** Trage la lopeţi de-l trec apele – Gros de obraz în accepţia femeilor simple de la ţară. **10)** Imnul care se interpretează la începutul unei partidei oficiale.

Ştefan CIOCIANU

ÎN REPLICĂ

I-a spus hangița cea bălaie
La insul ce rânjea din nou
Că poate-ar face-o ea de oaie,
Dar nu chiar cu oricare bou.

ELECTORALĂ

La un scrutin, cu multă zoaie
Și certuri între toți zevzecii,
Deștepții iar o fac de oaie,
Ca să-i conducă tot berbecii!...

CIOBANUL HARNIC

Ciobanul ce mănâncă dulce caș
Se duce cu mașina la oraș
Că are oi și vinde multă brânză,
Și îngrijește, într-un bloc, o „mânză”...

BACIUL BĂTRÂN

La vârsta lui solidă, brânza-i place,
Având efecte afrodisiace,
Ce, fără a se pierde, pân’ la urmă,
I se transmit berbecului din turmă...

UNEI FRUMOASE

Să îmi întinzi, la grea-ncercare,
O mână-aș vrea, de ajutor
Şi pentru că ispita-i mare
Să îmi întinzi... şi un picior!

NOROCOSUL

Credea că l-a lovit năpasta
Și soața n-o să-i mai trăiască,
Dar boala ce-o luă nevasta,
Se dovedi a fi... lumească!

PĂCĂTOSUL

Oile nemulse-așteaptă,
Iar ciobanul, hoț bătrân,
Nu-și mai rupe mâna dreaptă
De pe-al ciobăniței sân!

CĂSĂTORIE DIN INTERES

Poftindu-i mult prea multe rânza,
Visând s-ajungă mare star,
Se însoți voioasă mânza
Cu un bătrân parlamentar!

ELECTORALĂ

Pleacă fețe pline de osânză
Și începe-o nouă tevatură;
Ne promit c-or face mare brânză
Candidații noi, cu caș la gură...

PARADĂ LA MOSCOVA

Trec soldaţii eminenţi
Tropăind atât de tare,
De le sar, când nu-s atenţi,
Votcile din buzunare!

Gheorghe Bâlici ***Ion Diviza***

FESTIVALUL DE SATIRĂ ȘI UMOR
POVESTEA VORBII
Ediția a XIX-a
31 octombrie - 2 noiembrie
Râmnicu Vâlcea – Călimănești

Secțiunea EPIGRAMĂ
Tema 1: Apă, hrană, energie! (trei epigrame)
Tema 2: Cine își pune mintea cu nebunul este mai nebun! - Anton Pann (trei epigrame)

Se acordă Marele Premiu Nichi Ursei
Premiul I, II şi III plus trei menţiuni.

Secțiunea FABULĂ
Tema 1: D-ale măgarului (o fabulă)

Se acordă Premiul I, II, III şi o menţiune.

Secțiunea MADRIGAL
Stațiunea Călimănești (un madrigal)

Se acordă Premiul I, II, III şi o menţiune.

Se mai acordă premii special oferite de sponsori.
Termen limită de expediere a lucrărilor: **30 septembrie 2025.**
Lucrările vor fi expediate în sistem motto, fie online, fie pe cale poștală, acestea în trei exemplare obligatoriu și pe o foaie de concurs să nu existe decât lucrări la o singură temă.

Adresa poștală: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea. Str. Maior V. Popescu, nr.8, Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea, cod 240151
Adresa email: culturatraditionalavl@yahoo.com.
Telefon: 0350407497

Manager Alin Pavelescu

Coordonator CJCPCT Vâlcea: Prof: Mihaela Deaconu
Coordonator principal: Ref. Teatru: Bogdan Florian Popian

Persoană de contact: Bogdan Florian Popian
Telefon 0755521455/ email: popianbogdan55@yahoo.com

REGULAMENT
FESTIVALUL-CONCURS „ÎNTÂLNIREA EPIGRAMIŞTILOR"
Ediția a XXXVIII -a, 3-5 octombrie 2025, Brăila

Organizator

Centrul Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila şi Academia de Umor CHIRA CHIRALINA Brăila organizează în data de **4 octombrie 2025**, cea de a XXXVIII-a ediție a Festivalului – Concurs **„Întâlnirea epigramiştilor"**.

Tema concursului: MAMA ESTE NUMAI... DOUĂ

(cu mama - două epigrame, cu soacra - două epigrame)

Condiții de participare

1. La concurs poate participa orice creator, indiferent de cetățenie şi vârstă, cu excepția creatorilor brăileni.
2. Epigrame inedite.
3. În caz de similitudini, lucrările vor fi depunctate.
4. Tema trebuie să fie respectată, dar nu este obligatorie folosirea denumirii acesteia în textele lucrărilor.

Condiții de descalificare

- greşeli gramaticale;
- prozodie deficitară;
- depăşirea numărului de epigrame pe temă;
- personalizarea de orice fel a lucrărilor;
- participarea cu mai multe motto-uri (lucrări);
- depăşirea termenului limită de trimitere a lucrării (data poştei);
- folosirea limbajului colocvial.

Înscrierea la concurs

- lucrările vor fi trimise până vineri, **12 septembrie 2025** (data poştei), într-un singur exemplar cu motto (în plicul mic se vor trece: nume, adresă, număr de telefon), pe adresa: Centrul Cultural și de Agrement CHIRA CHIRALINA, Piața Poligon, nr. 2, Brăila sau pe adresa de e-mail a Centrului Cultural și de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila: contact@culturabraila.ro. În cazul lucrărilor trimise prin e-mail, se vor trimite două documente. Primul document va cuprinde datele personale şi motto-ul. Al doilea document va conține lucrarea propriu-zisă cu motto.
- lucrările vor fi trimise în format A4, caracter 14, cu diacritice;
- lucrările vor fi editate exclusiv la computer;
- lucrările vor fi jurizate de personalități ale culturii brăilene;
- câştigătorii vor fi anunțați în timp util pentru a putea participa la festival;
- în cazul în care unii dintre câştigători nu se vor prezenta la festival, aceştia vor primi diplome ex aequo pentru locurile pe care s-au situat, fără premii în bani.

Se vor acorda următoarele premii: -Marele Premiu „Ştefan Tropcea"- 1.000 Lei -Premiul 1 – 700 Lei -Premiul 2-600 Lei -Premiul 3-500 Lei -Menţiune 1 – 6 - 300 Lei

Detalii se pot obține la următoatele numere de telefon:

- Centrul Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA (persoană de contact: Mariana Hermel) - 0239/614118
- Mihai Frunză - 0723348678;
- Alexandru Hanganu -0723685751.

MANAGER
Emanoil Ciucașu

.

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna august 2025, având tema ***„Vara noastră unde e?!”***, juriul a stabilit următorii câștigători:

- Secțiunea epigramă - Premiul I(ex aequo): George Eftimie, Mihai Lungescu, Laurențiu Ghiță, Janet Nică, Nicolae Bunduri, Emil Ianuș, Ștefan Basno, George Ceaușu;
- Secțiunea poezie - Premiul I(ex aequo): David Valentin, C-tin Bidulescu, Petruș Andrei, George Eftimie.

Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 23/157, iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următorul număr al revistei. Selecțiuni din concurs:

PROBLEME DE FAMILIE

Vară, scamele de soare
Cad uşor şi se adună
Peste lacuri şi izvoare,
Peste glia cea străbună.

Se aude din natură
Dulce vesel ciripit,
Iar asfaltul, de căldură,
Pe de-a-ntregul s-a topit.

Astăzi, am plecat la gară,
Să aştept o verişoară,
Trenul nu se mai arată...
S-a furat calea ferată.

Iar când am ajuns acasă,
Cu scandal mare se lasă,
Au crezut că le joc feste:
– Vara noastră unde este?

Constantin Bidulescu

„DE CULOARE”
De ce-s rromii noștri bruni?
Știe Europa toată:
Că sunt vara la căpșuni,
Iar în rest la... căpșunată!

Emil Ianuș

CANICULA, PORUMBUL ȘI MĂLAIUL
Porumbul, nu canicula-i de vină,
Că vara mea, de o lună în Dubai,
Din munca ei s-a-întors cu-o limuzină…
Și conturile pline de mălai!

Doru Mihai Lungescu

ÎNCURCĂTURĂ

În calendar deja e vara vară
Și luna august, iată, a venit
Cu soare mult, ce stă încremenit
Și o căldură cam patibulară.

La meteo e unul parvenit,
Ce-o dă mereu, așa, din bară-n bară,
Când spune că-i frumos, ne plouă-afară
Iar de furtună nici n-a pomenit.

Să merg la mare nu prea sunt parale,
La munte-i scump, ce nu s-a pomenit,
Deci stau de lemn-tănase, dojenit

De soacră, de nevastă, angarale
Am încă foarte multe de plătit,
Iar vara lui Ilie... m-a topit.

George Eftimie

VARA PE LITORAL
Pe litoral vezi vara asta doar
Șezlong lângă șezlong și balansoar,
Și presupui că nu mai este chip
Sub ele să se afle și nisip!

Laurențiu Ghiță

S-A DUS VARA
Suntem la final și basta,
La căldură punem cruce
Că s-a dus și vara asta...
Numai soacra nu se duce.

Nae Bunduri

O GAFĂ DE PROPORȚII

M-am bucurat că vine vara
Și planuri mi-am făcut-o mie
Să plec la mare, la Amara,
Sau în Dubai ori în Sahara
Ori la Sânpetru de Câmpie.

Mai bine să mă duc la rude
Să mai întreb de veri cu care
Ne preschimbam în paparude
Rugând pe Domnul să ne ude
Din cap și până în picioare.

Știam de o vară cam zurlie
Și care a fugit de acasă,
Era hanțușcă și nurlie
Și-avea în ochi o bucurie
Că se știa cea mai frumoasă.

De ea nu se mai pomenise
Că nimeni nu-ntreba de dânsa
Iar mamă-sa se cam acrise
Fiindcă își făcuse vise
Și toate și le-a pus într-însa.

M-am dus la rude pe-nserate
Și-n jur văzând mutre funeste
Întreb, cam pe neașteptate,
Și neștiind că fac păcate:

„Dar vara noastră unde este?!”

Petruș Andrei

ECOLOGICĂ

Am o vară-n depărtare,
Undeva, în diaspora,
Vara nu se bagă-n mare
Ca să nu-i distrugă flora...

Ștefan Basno

VARA

Vara fiind secetoasă
Anul ista - nu mă mir -
Iarba verde de acasă
Se rezumă doar la pir.

George Ceaușu

VARĂ CAPRICIOASĂ

Aveam o verișoară cam ciudată,
De-aceeași vârstă, la aceeași școală,
Era la minte mult mai destupată…
Iar eu, o tocilară mototoală.

Era precoce, veselă, ghidușă,
Vacanțele le petrecea la noi;
Eu mă jucam, cuminte, c-o păpușă,
Iar ea, doar cu băieții-n păpușoi.

Mergeam la baltă, dis de dimineață,
Stăteam la soare, ne bronzam pe prund;
Eu înotam, normal, la suprafață,
Iar ea, pe-ascuns, se mai dădea la fund.

Tot împreună-am mers și la liceu,
La BAC am fost mereu sub presiune,
Iar ea, doar afișând un decolteu,
Avea de la profesori note bune.

Dar încolțită de realitate
A suportat pedeapsa frumuseții:
Eu am intrat la Universitate,
Iar dânsa, mai modest, la școala vieții.

Am fost plecată, dar întoarsă-acasă,
Dorind să mă-ntâlnesc cu verișoara
Am profitat că vremea e frumoasă
Și am ieșit la o plimbare seara.

Tristețea m-a cuprins ca o cătușă,
Mi s-a părut c-o văd departe pe
Centură, și-am sunat-o pe mătușă
S-o-ntreb: Dar vara noastră unde e?

David Valentin

IATĂ UNDE ESTE VARA

Vara asta, ghem de jar,
Dar, cu zbor de libelulă,
Am pierdut-o într-un bar
Şi-o declar, de astăzi…nulă.

Nică Janet

N.R. - Tema de concurs pentru luna septembrie 2025 este: „Adio, pleacă barza!” ***(poezie umoristică – două poezii, epigramă – trei epigrame, grafică satirică – un desen);*** **Termen: 20.09.2025**

Întâmplarea face ca săptămâna trecută să mă întâlnesc pe strada Lăpușneanu cu un personaj pitoresc în felul său care, acum vreo zece ani, poposea în galeriile „Grumăzescu”, dotat cu un bagaj impresionant de bancuri de ultimă oră. Omul, trăitor de ani de zile în Israel, privea nostalgic noua firmă și noile vitrine ale locației mai sus pomenite și, zărindu-mă, s-a bucurat sincer că mai poate schimba o vorbă cu cineva din „vechii boemi” de la „Boierul Mitică”. Iar când i-am relatat că ședințele noastre lunare se țin tot aici, la Galeriile Grumăzescu, parcă i-am zărit o lacrimă în colțul ochilor. Trăia un miracol care dăinuia încă... acum prin grija președintelui asociației, Daniel Bratu, și prin generozitatea doamnei manager a Muzeului Municipal Regina Maria, Aurica Ichim. Spun „miracol”, deoarece, îndată după ce Dumitru Grumăzescu ne-a părăsit, plecând, regretat de mulți, către Eminescu - patima sa nestinsă de colecționar, în calitatea mea de poștaș de serviciu, am început să primesc zeci de telefoane, care sunau cam așa, de parcă erau trase la șablon:

- Alooo? Domnu’ Vârgoajă?? (precizez că șablonul amintit mai dădea și rateuri, astfel încât deveneam printr-o fonetică metamorfoză, pe rând, Gârjoabă, Vorgoja, Bajora, ba chiar... Pârjoală), ce se mai alege dom’le, acum de cenaclul vostru? Nu vă desființați? Unde vă mai țineți ședințele? Ai?? Iar veți colinda prin crâșme?? Că, fie vorba-ntre noi, acolo nea Mitică era cheia și lăcata!... etc, etc...

Nu trebuie să fii mare psiholog sau să deții cine știe ce calități de fost anchetator securist, ca să-ți dai seama că toți cei care telefonau, punându-mi astfel de întrebări, aveau deja în minte răspunsul pe care doreau să-l audă. Ceva de genu’:

- Gata, *c’est fini*! S-a dus totu’ de râpă! Asta e!

Ei bine, răspunsul pe care l-au primit e total diferit de cel anticipat. Pentru că, la urma urmei, ce este un cenaclu? E un grup de oameni călăuziți de aceleași idei sau idealuri care, împreună, se implică, de obicei din punct de vedere artistic, în viața socială sau spirituală a unei comunități. Cei cu preocupări similare sau cât de cât compatibile cu scopul propus al asocierii lor, își pot exprima liber ideile care-i unesc. Noi ne menținem uniți și prin revista „Scârț”, care apare lună de lună, de atâția ani, nici nu știu cum. Revistă din ce în ce mai bine apreciată. De exemplu, vom reproduce cuvânt cu cuvânt postarea pe facebook a distinsei poete Cristina Ștefan, vicepreședintă a filialei Bacău a U.S.R.:

„Azi am primit de la umoristul Vasile Vajoga, prin dl. Ion Enășoaie, revista „Scârț” - cum s-ar zice, iaca, scârț! Umor, caricatură, dar și epigramă, poezie, aforisme, rebus.

Românul râde, românul plânge râzând... Mulțumiri și felicitări ieșenilor. Îl regăsesc în multe pagini și pe colegul de filială USR, Petruș Andrei...”

Iar ca o concluzie generală ce se constituie într-o forță centripetă a acestei pagini, fără teama de a greși, spunem îndemnați de o convingere fermă: Cenaclul și revista își vor continua drumul lor, doar înainte.

Aveți, cumva, o altă opinie? Scrieți-ne pe adresa de mail de pe coperta a doua a revistei. Răspunsul nostru nu va întârzia să vă parvină. Dar, dacă nu e chiar acela pe care l-ați așteptat, vina nu poate fi decât a poștașului de serviciu.

Ca de obicei, al dvs.,

P. OSTASU, adică V.Vajoga

ALEXANDRU OSVALD TEODOREANU
Păstorel

CÂNTECELE TOAMNEI

ÎNTOMNARE

Înstelarea-n lac răsfrântă, printre foi de nenufăr,
A făcut din lac poiană, din luceferi licurici,
O poiană colbăită de ninsori de chilimbar,
Printre care stropi de aur joacă lucitori și mici.

Pe când noaptea străvezie în tăcere se-nveșmântă
Broaștele opresc o clipă tânguirea lor deșartă;
Iar pe apele vrăjite trece luna ca o sfântă,
Ofilind întreg frunzișul cu surâsul ei de moartă.

TOAMNĂ

Sunt ostenit de lene, de somn, de contemplare,
De viață, de iubire, de vis. Sunt ostenit.
Prin parcul meu de vise imens și veștejit,
Tu ai trecut ca toamna atotveștejitoare.

De viață, de iubire, de vis, sunt ostenit.
În helești verde, cu apele murdare,
Vezi pâlcurile repezi de păsări călătoare,
Trecând, ca umbra spaimei, c-un strigăt prelungit,

Prin parcul meu de vise, imens și veștejit,
Nu mai zărești bazine ce înfloresc, bizare,
Cu stânjenei de sticlă, sub scânteieri lunare,
Trezite ca-n poveste de mersul tău vrăjit.

Tu ai trecut ca toamna atotveștejitoare,
Și-n nopțile cu brumă văd chipul tău iubit,
Alunecând - ca luna - de veghe-ngălbenit,
Prin noaptea fără viață și fără de hotare.

Sunt ostenit de lene, de somn, de contemplare.

DINCOLO

Tăcerea putredă din parc,
Din întomnatul parc,
Tăcerea putredă din parc
A-ncremenit sub lună.

Și trece vântul, trist monarh,
- Monarh întunecat -
Și trece vântul, trist monarh
Și frunze moarte-adună.

Acum, pe lacu-nfiorat,
De spaimă-nfiorat,
Acum, pe lacu-nfiorat,
Prin umbra negrului palat,

Trec lebedele negre.

AȘTEPTÂND

În noaptea asta de miresme plină
Și mute prăbușiri de nori de zgură,
De cine-am fost zvârlit, fărâmitură,
Sub chiparoși funebri, în grădină?

O stea când cade-n bezna fără fund,
Mă tem și-ascult înfrigurat... Nimic!
Tăcerea-nchide lumea ca un plic
În care toate tainele s-ascund.

Și-aștept în calmul nopții deletere,
Sub ironia miilor de aștri,
Să tălmăcesc în ochii tăi albaștri
Misterul vieții noastre efemere.